

సనాతన సారథి

మార్చి 2018

‘పుట్టినచో నీదు పొంతనే పుట్టవలయు, పట్టినచో నీదు పాదమే పట్టవలయు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 61
సంచిక 3

మార్చి 2018

ప్రచురణ తేదీ
ఫిబ్రవరి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. సర్వోత్తమమైన సాధన	ఉగాది దివ్యసందేశం	7
3. ఎంత మహిమ! (గేయం)	భువనచంద్ర	9
4. మర్మమెఱిగి మనస్సుని నిర్మూలించాలి	అచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	10
5. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్కుమార్	13
6. రామచరితం ధర్మత్రయ త్రివేణి సంగమం	శ్రీరామనవమి దివ్యసందేశం	16
7. మలేషియాలో వెల్లివిరిసిన మతసామరస్యం	డాటో జగదీశన్	18
8. సంస్కరణాపథం	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	21
9. సాయి సాహిత్యంలో సామెతల సౌరభం	డా॥ ఆర్. వసంతలక్ష్మి	24
10. ఏ మార్గం ఉత్తమం? (సాయివిద్యార్థి దివ్యస్ఫుటాలు)	డా॥ దీపక్ ఆనంద్	26
11. ఆర్తత్రాణపరాయణుడు	ప్రొ॥ సత్య గౌరీశంకర్	29
12. బిర్లాంతి గొల్తే దివ్యసంధానం	డా॥ ఫ్రాంక్ బేరొనోస్కీ	32
13. అహంకారమే అశాంతికి కారణము	స.సా. 1958 మార్చి సంచికనుండి	35
14. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	36
15. మనశ్శాంతికి మార్గం	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్వ్యూ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామకోథార్థోనీ వాఙ్మనీ

(గీత సంచిక తరువాయి - 49వ భాగం)

రామలక్ష్మణులు, భరతశత్రుఘ్నులు తల్లులతో, సీతామాతతో పురజనులతో, గురువుగారైన వసిష్ఠ మహర్షితో రెండు దినములు కాలము గడిపిరి. రెండు దినములు గడిచిన తరువాత శ్రీరాముడు గురువుగారి చెంతకు వెళ్లి, “స్వామీ! ఈ ప్రజలందరూ కందమూలఫలములు భుజించి, జలము ద్రావి కడుకష్టములు పడుచున్నారు. భరత శత్రుఘ్నులను, తల్లులను చూచిన తరువాత నిమిషము ఒక యుగముగ కనిపించుచున్నది. తాము దయయుంచి నగరమునకు వెళ్లుట మంచిది. తామందరు ఇచట ఉంటిరి. మహారాజు స్వర్గస్థుడయ్యెను; నేను విస్తరించి చెప్పుట భావ్యము కాదు. ఉచితమగునట్లు వ్యవహరింపుడు” అని నమస్కరించెను. అంత వసిష్ఠులవారు, “రఘునాథా! ఎందులకు నీవిట్లు పలుకుచున్నావు? రెండు దినముల నుండి ప్రజలు నీ ముఖారవిందమును చూచి ఎంత సంతోషించుచున్నారో యోచించవైతివి” అని పలికెను.

ప్రచండవాయువు వీచినపుడు సముద్రముపై పోవుచుండిన పడవ తల్లడిల్లు విధమున శ్రీరామ వచనములను విని జనులు వ్యాకులులయిరి. అనుకూలవాయువు వీచినపుడు పడవ నిరుపద్రవముగా బోవునట్లు మునీశ్వరుని మంగళ వచనములను విని స్వస్థచిత్తులయిరి. మందాకినీ నదిలో త్రికాలములూ స్నానము చేసి, విరివిగా లభించు సాత్వికమైన వివిధ ఫలములను భుజించుచూ, సీతారామలక్ష్మణులను కన్నులారా చూచుకుంటూ, నిత్యమూ రామ సంభాషణలతో అయోధ్యనే మరచి హాయిగానున్న జనులకు అయోధ్యకు తిరిగి వెళ్లుటకే మనసొప్పుకుండెను.

సీత అత్తలను సేవించుచూ, వారల నోదార్చుచూ, తాను అరణ్యమున సమస్త సుఖములతో ఎట్టి కొరతయూ లేక హాయిగా జీవితము గడుపుచున్నానని అత్తలకు ఎంతో ధైర్యమును తెలుపుచూ వర్ణించుచున్న సీత పలుకులు వారికి ఆశ్చర్యము కలిగించెడివి. ఆనందము నందించెడివి. సీత గుణగణములు వారికి అమితమైన ధైర్యమునందించెడివి.

భరతునకు రాత్రి నిద్రకాని, పగలు ఆకలికాని లేదు. ప్రజలెంత రాముని చూచి సంతసించుచున్నారో, భరత శత్రుఘ్నులు రాముని చూచి అంత విచారించుచుండిరి. భరించలేక, ఇక కాలమును వృథాగా గడుపుటకు మనస్కరించక, గురువుల పాదములపై బడి రామచంద్రుని సీతాసమేతముగా అయోధ్యకు వచ్చునట్లు చేయవలెనని ప్రార్థించుచూ, అనేకవిధముల బతిమిలాడిరి. వారి వియోగ విలాపము గమనించి, గురువులకు శ్రీరాముని తత్త్వము తెలిసినప్పటికి రాముడు పితృవాక్య పరిపాలనలో ఏమాత్రమూ

మార్పు చేయడని ఆడినమాట తప్పడని ఎరిగియూ, భరతుని తృప్తికై, రాముని చెంతకు రప్పించుకొని, “ఓ రామా! భరతుని విన్నపమును ఆలకింపుము. సాధు సమ్మతముగను, లోక సమ్మతముగను, రాజనీతి కనుగుణ్యముగను, వేదసమ్మతమగునట్లు సంచరింపుము” అని వసిష్ఠులవారు ఆజ్ఞాపించిరి. గురువునకు భరతుని మీదనున్న వాత్సల్యమును రాముడు గమనించి మరింత ఆనందించెను. భరతుడు ధర్మధురంధరుడనియు, మనోవాక్యాయకర్మలచే అతను తన సేవకుడనియూ, తనకనుకూలముగా ప్రవర్తించు ననియూ రామునకు తెలియును. గురువాజ్ఞ ననుసరించి వృదుమధురమగు మంగళ వాక్యములను శ్రీరాముడు పలికెను: “స్వామీ! మీరే సాక్షి, తండ్రి పదములే సాక్షి! లోకములో నాకు భరతునివంటి తమ్ముడు మరొకడు లేడు. గురుని చరణములయందు అనురాగము కలవారు అదృష్టవంతులు. మీకు అతని మీద ఇంత దయ కలదు కనుక అతని అదృష్టము నెవరు చెప్పగలరు! నాకంటే భరతుడు చిన్నవాడు. అతని ముఖము నెదుట అతనిని స్తుతించుటకు సంశయించుచున్నాను. భరతుడు చెప్పినటుల నడచుకొనుట యుచితమని నా అభిప్రాయము” అని నమస్కరించి కూర్చొనెను. అప్పుడు మునిరాజు భరతునితో నిట్లు పలికెను: “ఓ భరతా! అన్ని సంశయములను విడిచి, ఆ దయాసోదరుడు శ్రీరాముడు, నీ జ్యేష్ఠభ్రాత, నీ మనోభిప్రాయము నతనితో జెప్పుము” అనెను. భరతుడు ముని వచనములను విని, రాముని చిత్తమును కనిపెట్టి వారిరువురు తనయందు అనుకూలముగా నుండిరని తెలిసికొని సంతసించెను. సభలో అతడు నిశ్చేష్టుడై నిలువబడియుండెను. కమలములవంటి అతని నేత్రములనుండి నీరు కారుచుండెను.

“చెప్పవలసినవన్నియూ మునివర్యులే చెప్పిరి. నేను ప్రత్యేకించి చెప్పునదేమున్నది?! నా రాముని

స్వభావము నాకు తెలియును. అపరాధము చేసిన వారిని సయితము కోపించడు. వారికి నా మీద అమితముగా వాత్సల్యము కలదు; దానిని కాదనను. అనురాగముచేతను, సిగ్గుచేతను నేనింతవరకు వారి యెదుటనిలిచి, వారితో నొకమాట జెప్పియుండలేదు. అనురాగముచే వారిని చూడగోరుచుండిన నా నేత్రము లింతవరకు వారిని చూచిననూ తృప్తి పొందలేదు. నా అనురాగమును చూచి, బ్రహ్మ భరించలేక నా తల్లి ద్వారా నాకీ కష్టము తెచ్చిపెట్టెను. ఈ మాట చెప్పుట చేత నాకు ఘనత లేదు. నా తల్లిపై నేరమును మోపుటచే నాకేమి గొప్ప గలదు?! ఎవరికి వారు నిర్దోషినని చెప్పుకొనుటవలన నిర్దోషి అగునా?! నా తల్లి మందమతి అనియూ, నేను సాధువుననియూ, బుద్ధిమంతుడననియూ చెప్పుకొనుటకు నా హృదయములో నాకే సందేహము పుట్టుచున్నది. సరోవరములో నుండిన నత్తగుల్లలో ముత్యములు పుట్టునా?! నా దుఃఖమునకు ఇతరులను దూషించుట యుచితము కాదు. సముద్రమువలె నా నిర్భాగ్య మపారము. ఇదంతయూ నా పాపఫలము. నేను నలువైపుల మార్గము వెతకుచుంటిని. ఒక మార్గము తప్ప మరియొకటి కానరాదు. నా గురువులు వసిష్ఠులు. నా ప్రభువులు శ్రీ సీతారాములు. కావున పరిణామమున శుభము కలుగునని నా నిశ్చయము. నేను వేరుకోరను. కోరలేదు. ప్రభూ! రామచంద్రా! నీ దాసునియొక్క ప్రార్థనను మన్నింపుము.

రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు నలుగురు దశరథ మహారాజునకు కామ పుత్రులే. తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహించుట నలుగురికీ సమానమే. పుత్ర వాత్సల్యము తండ్రికి సమానము. కాన తండ్రి ఆజ్ఞను వీరే పాలించవలెను, వారే పాలించవలెను అను నియతికి స్థానము లేదు. తండ్రి ఆజ్ఞను పాలించుటలో నీవంతవరకూ బాధ్యతను వహించితివి. ఇకపై సీతా లక్ష్మణ సమేతుడవై అయోధ్య చేరుము. నీ భాగమును

నేను, శత్రుఘ్నుడును అరణ్యమున మిగిలిన కాలమును గడుపుదుము” అని పాదములపై వ్రాలెను.

భరతుని విజ్ఞాపనమును గమనించి వసిష్ఠులవారు ఆనందబాష్పములు రాల్చెను. శ్రీరాముడు ఈ యుక్తికి చిక్కక, “భరతా! నీ ఆలోచన అంత సముచితమైనది కాదని నాకు తోచుచున్నది. దీనిని తప్ప అన్యమైన దేదైననూ కోరుమ”ని సెలవిచ్చెను. అంత భరతుడు, “అన్నా! అటులయిన తమ్మునితోపాటు నేనుకూడా లక్ష్మణునివలె తమ సేవ చేసుకుంటూ ఈ పవిత్ర వనవాసమును అనుభవించుటకు అనుజ్ఞ ఇమ్మ” నెను. అందులకుకూడా రాముడు సమ్మతించక, “భరతా! నాకూ, నీకూ తండ్రి ఆజ్ఞ శిరోధార్యము. నీకు ఇచ్చిన ఆజ్ఞను నీవును, నాకు ఇచ్చిన ఆజ్ఞను నేనునూ నెరవేర్చుట అన్నిటికంటె ఉత్తమమైన పని” అని, “ఈవిధముగా కాలహరణము చేసి ప్రజలను దుఃఖముల పాలుచేయక నీకు అందించిన అయోధ్యను నీవు ధర్మముగ పాలించుము; నాకు అందించిన అరణ్యపాలన నేను నియమబద్ధముగా ఆచరింతును” అని మారుమాటాడుటకు చోటులేకుండ ఆజ్ఞాపించెను.

భరతుడు భరించలేని దుఃఖముతో, “ఏ నా తల్లి శ్రీ సీతారామలక్ష్మణులను శత్రువులని భావించెనో అట్టి తల్లి కుమారుడయిన నన్ను విడిచిపెట్టి భగవంతుడు మరి ఎవనిని సహింపరాని దుఃఖముల పాలుపెట్టును? అన్నా! శ్రీ సీతారామ లక్ష్మణులు వనవాసము చేయుచున్నారని వినిననూ, పాదములకు రక్షలు లేకయే పాదచారులై వనమునకు వెళ్లిరను శూలముల వలె తగులు సమాచారములు వినిననూ నా ప్రాణములు నిలిచియుండెను. వీనికి నేను కారకుడను కానియెడల నేనితఃపూర్వమే శరీరమును విడచి యుందును. నేను రఘురామునికి శత్రువునని తలచి, నిషాదపతి నాతో యుద్ధము చేయుటకు సిద్ధపడినపుడుకూడా నా ప్రాణములు పోలేదు. వజ్రముకంటె నా హృదయము కఠినము కనుక

ప్రక్కలు కాలేదు. నేను వినియుండిన సంగతులను ఇప్పుడు కన్నులారా గాంచుచున్నాను. అయిననూ నా జీవితము కష్టజీవితము కనుక ఇంత దుఃఖమును సహింపగలిగెను. ఏ నా తల్లిని చూచి సర్పములు, వృశ్చికములు వానివాని విషమును విడిచిపెట్టునో అట్టి తల్లికి కుమారుడనైన నన్ను భగవంతుడేల విడువడు?” అని తనను తాను నిందించుకొనుచు, తన జీవితమునే అసహ్యించుకొనుచున్న భరతుని మాటలను, వ్యాకులమును, దుఃఖమును, వినయమును, అనురాగమును, చాతుర్యమును, సభికులూ రాణులూ విని తుషారముపై పడిన కమలములవలె శోకసంతప్త మానసులయిరి. అనేక పురాణ కథలను ముని భరతునికి బోధించి ఓదార్చెను. అంత రామచంద్రుడు, “తమ్ముడా! వ్యర్థముగా నీవు విచారింపనేల? కర్మ గతులను అనుభవింపక తప్పదు. త్రికాలములలోను, త్రిలోకములలోనూ ఉండిన పుణ్యశ్లోకులందరు నీ అధీనులని నా అభిప్రాయము. నీవు కుటిలుడవని దూషించువారు ఇహపరలోక సుఖములకు దూరస్థులు కాగలరు. సాధుసమాజములో కాని, గురువులవద్ద కాని శిక్షణ పొందని మూర్ఖుడే మన తల్లిని దూషించును. నీ నామమును స్మరించిన మాత్రమున సకల దుర్గుణములు దూరమగును. నీవీ లోకానికి కీర్తియు, పరలోకమునకు సుఖమును అందింతువు. ఈ భూమి నీవలననే నిలబడుచున్నది. వైరమూ, ప్రేమయు దాచియుంచిననూ దాగియుండవు. నీ సంగతి నాకు బాగుగా తెలియును. సత్యవాక్యమును నిలబెట్టుటకు రాజు నన్ను విడిచిపెట్టెను. నాయందుగల ప్రేమచేత వారు ప్రాణములు కోల్పోయిరి. అట్టి ప్రియమైన తండ్రి వచనములనుల్లంఘించుట నీబోటి నాబోటి పుత్రులకు భావ్యము కాదు. నీవు సంశయించక చెప్పవలసిన మాటలేవో చెప్పి, అడుగవలసిన విషయములను అడిగి, నీవు నీ బాధ్యతను నిర్వర్తించుట మంచిది”ని గట్టిగా తెలిపెను.

(సశేషం)

సర్వోత్తమమైన సాధన

దివ్యాత్మస్వరూపులైన భక్తులారా! మన పవిత్ర భారతదేశమందు అన్ని పర్వదినములూ, పండుగలూ పరమాత్ముని పురస్కరించుకొనియే ఏర్పడినవి. వాటిని ప్రజలు ఆచరించే పద్ధతులు, క్రియలు, కర్మలు అన్నీ చాలా అర్థవంతముగానే యున్నవి. గృహములను పరిశుభ్రపరచుట, ద్వారములకు పచ్చని తోరణములు కట్టుట, నూతన దుస్తులతో అలంకరించుకొనుట, మధుర పదార్థాలను ఆరగించుట, బంధుమిత్రులను ఆహ్వానించి ఆదరించి ఆనందించుట మొదలగు సంప్రదాయములలో అంతరార్థములెన్నో ఉన్నవి.

పాత, రోత భావాలను తిరస్కరించి, కొత్త ఆనంద జీవితమునకు ఉత్తేజమిచ్చి, సుఖసంతోషములకు స్వాగతము నందించడం వీటి అంతరార్థము. ఉత్తమ భావములు, ఆదర్శచర్యలు, స్నేహపూర్ణ స్వభావములు, వీటిని అభివృద్ధిపరచుటయే పర్వదినములయొక్క ఉద్దేశము, లక్ష్యము. కానీ, ఈనాడు ప్రజలు పాయన పరమాన్నములతోనే, ఆహార విహారములతోనే,

ఆడంబర ఆర్భాటములతోనే పర్వదినములను అంత్యము గావించే దురభ్యాసమునకు లోనగుటవలన ఎన్నో దురవస్థలకు గురి అగుచున్నారు.

ప్రేమస్వరూపులారా! ప్రపంచమంతా ఈనాడు దుఃఖముతో నిండియున్నది. శాంతి ఎచ్చటనూ కనిపించుటలేదు. అన్యాయ అక్రమ అసత్యములు అన్ని దేశములందు తాండవించుచున్నవి. లోకమంతా వ్యాపించి ప్రజలను పీడించుచున్న మనోవ్యధలకు ముఖ్యకారణము - మానవులు కోరేదొకటి, చేసేది మరొకటిగా ఉండుటయే. ఆశించేది ఆనందము; కానీ, ఆనందప్రాప్తికి తగిన కర్మలను, పెద్దలు సూచించు కర్మలను మాత్రం ఆచరించటము లేదు: ఆనందసిద్ధికి సాధనలోని విరుద్ధ భావము అడ్డుచేయుచున్నది. దీనిని గుర్తించి తాము అవలంబించిన మార్గమును మార్చుకొని, వేదశాస్త్రములందించు సాధనల నాశ్రయించక, భయాందోళనలలో పడి దుఃఖించిన, యెవరేమి చేయగలరు?!

తపస్సు అనగా

ఈ దృశ్యకల్పిత ప్రపంచములోని పదార్థములన్నీ అశాశ్వతములే! వాటిని ఆశించి వెంటబడి, వాటిలో నుంచి ఆనందము నందుకొనుటకు పలురీతులుగా ప్రయత్నించే దేహేంద్రియాదులూ అశాశ్వతములే! ఇక ఇట్టి ప్రయత్నములవలన శాశ్వతానందము ఏరీతిగా లభించును?! ఎట్లు అలవడును?! ఆనందము తనలోనే ఉన్నదికానీ బాహ్యమందు లేదు. ప్రకృతిలోని వస్తు సంచయములను పరిశోధించుటకు పూనుకొనుటకన్న, తన హృదయాంతరాళమును పరిశోధన చేసిన, ఆనందము నందుకోగలడు మానవుడు. ఆధ్యాత్మిక మార్గము నవలంబించి, యమ నియమాదులను సాధించిన, హృదయ మందిరమందు ప్రతిష్ఠితమైన భగవత్స్వరూపమును సందర్శించి నిత్యానందములో మునగవచ్చును. యమ నియమాదులను సాధించుటే నిజమైన తపస్సు. అంతేగాని, తల క్రింద పెట్టి, కాళ్లు పైన పెట్టుకొని సర్కస్ చేయుట తపస్సు కాదు. మనస్సులోని భావము, నోటిలోని పలుకులు, చేతిలోని క్రియలు - మూడునూ ఏకము గావించిన, అది నిజమైన తపస్సు. యమ నియమాదులు లేని జీవితమునకు పతనమే గతి. యమ నియమాదులలో ఆరితేరినవానికి అర్థముకాని ఆవేదనలుండవు; విషయవాంఛల బాధలుండవు. అంతరంగమునందు ఆయన ఎల్లప్పుడూ దైవతత్త్వమును సందర్శించుకొని ఆనందించును.

దైవము సర్వత్ర వ్యాపించియున్నాడు. తలంచి నపుడు, ఆశించినపుడు, అన్నిటిలోనూ దర్శించ వచ్చును. అయితే, మనస్సు పరిశుద్ధమై, నిష్కల్మషమై యుండవలెను; లేకపోతే అన్నీ వికారముగా, విషయ రూపముగా కనబడును. మనస్సులోని ఆశయము, దృష్టి, వాంఛ - వీటిని సరించి జగత్తులోని పదార్థములు వేరువేరుగా త్రిగుణములతో కూడినట్టుగా

తోచును. అయితే, సర్వులలోనూ హృదయస్థాయి పరమాత్ముడే! సర్వ వస్తువులయందూ చైతన్యమొక్కటే; చిదానందస్వరూపంతో లోకమంతా వ్యాపించిన పరాశక్తి ఒక్కటే!

విషయ పరిశీలనకు స్వస్తి చెప్పి, విశ్వేశ్వరుని పరిశీలనకు పూనుకొనుటయే పర్యవసానమందు చేయ వలసిన ప్రతిజ్ఞ. మానవత్వములోని దివ్యత్వమును గుర్తించి వర్తించడమే గొప్ప సాధన; ఆ సాధనలో ప్రవేశించటమే పర్యవసానములకు సార్థకత; మీరు ఆశించవలసినది దీర్ఘ జీవితము కాదు, దివ్య జీవితము. కాబట్టి, దివ్యత్వమును వ్యక్తీకరింపజేయు శక్తిని ప్రదర్శించవలెను. భగవదారాధనవలన భగవత్ స్వరూపులు కావచ్చును. తృప్త స్వరూపులు కాక, కృష్ణ స్వరూపులుగా తమను తాము తీర్చిదిద్దుకొనవలెను. అప్పుడు ఆత్మయే తానని దృఢ విశ్వాసము కలుగును. ఇట్టి సాక్షాత్కారసిద్ధికి త్రోవ చూపుటయే సనాతన ధర్మముయొక్క విశిష్టత. కాల ప్రవాహమందు మారక, చరిత్రలో మాయక, సృష్టియందు పెంపొందక, ప్రళయమందు నశించక, ఆత్మతత్త్వము ఏకరీతిగా ప్రకాశించును.

మీ నిజతత్త్వమును గుర్తించి, తరువాత ఇతరుల సేవకు పూనుకొనిన, అట్టి సేవ సార్థకమగును, నిస్వార్థమగును, నిర్మలమగును. లేకపోతే అది ఆడంబర కృత్యముగా మారును. మొదట ఇంద్రియములను జయించి, తరువాత దేశ క్షేమమునకు పాటుపడాలి. యుగాదినాడు ఇట్టి సంకల్పములతో ఉత్సాహము పొంది నవయుగ స్థాపనకు కంకణము కట్టుకోవలెను. ఎన్నో వేల యుగాదులు వచ్చినాయి, వెళ్ళినాయి. వాటివలన లాభమేదీ ఫలించలేదు. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమల ఆచరణరూపమైన ప్రబోధ ప్రచారములకు పూనుకోవాలి. అప్పుడే నవయుగమునకు నాంది.

అందరూ ఒక్క తల్లి బిడ్డలే; ఒక్క పరమాత్మ అంశములే. కాబట్టి, కలహాలు, కలతలు, ద్వేషాసూయలు, దుర్వాంశలు ఉద్భవించి పెరిగితే అది పశుత్వముయొక్క లక్షణమేకాని, మానవత్వము కాదు. “పశ్యతీతి పశుః” బయటి దృష్టి గలవాడు పశువు; అంతర్దృష్టిగలవాడు మానవుడు. మానవునిగా జన్మించి, బయటి దృష్టిని మాత్రమే ఆశించి ఆధారముగా అందుకొనిన, అది కేవలం పశుత్వమనే చెప్పువచ్చును. అమృతత్వము నాశించినవాడు బాహ్యదృష్టిని వదలి అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. అప్పుడే దనుజుడు గాక మనుజుడు దేవుడుగా మారును.

“యోగశ్చిత్తవృత్తి నిరోధః” అని పతంజలి మహర్షి వ్యాఖ్యానం చేసినాడు. యోగాభ్యాసములో ఆరితేరిన

బోధకులూ, పెద్దలూ సహితం అరిషడ్వర్గాలను అణగ ద్రొక్కే ప్రయత్నమునకు పూనుకొననిచో ప్రయోజన మేమి?! అయితే, మీరేమీ ఆందోళన పడనక్కరలేదు. అతిస్వల్పకాలములోనే అనాది వేదవిహితమైన మన భారతీయసంస్కృతి దేదీప్యమానంగా ప్రపంచ మంతటా వ్యాపించి మానవజాతిని తరింపజేయును. నిజముగా కలియుగంలో జన్మించినవారికి భగవత్ అనుగ్రహము చాలా సులభముగా దొరకును. మంచిని తలంచి, మంచిని పలికి, మంచి చూసి, మంచిని విని, మంచిని ఆచరించుటకు పూనుకొనండి. అదియే ఉగాదిరోజు మీరు చేయవలసిన సంకల్పము: క్రొత్త సంవత్సరముయొక్క సర్వోత్తమమైన సాధనా మార్గము.

(1976 ఉగాది దివ్యోపన్యాసమునుండి)

ఎంత మహిమ!

భువనచంద్ర

ప॥ ఎంత మహిమ ఎంత మహిమ ఎంత మహిమయా... అది

సుంతైనా తెలుసుకొనుట ఎవరి తరమయా.... సాయీ ॥ఎంత॥

చ॥ బడే లేనిచోట విశ్వవిద్యాలయ మొచ్చుననీ

దివ్యమైన విజ్ఞానము లోకానికి పంచుననీ

విశ్వకారకుడవు నీవే కులపతిగా నిలుతువనీ

నాటి పుట్టపర్తిలో ఎవరికెరుకయా... సాయీ

నిను తెలియుట నీకు గాక ఎవరి తరమయా... సాయీ ॥ఎంత॥

చ॥ సృష్టియే ఒక ముత్యమాల జీవులు మేల్ముత్యములని

ముత్యాలను కలిపి ఉంచు దారము నీవేననీ

నాడు బోధ చేసినావు శ్రీ భగవద్గీతలో

నేడు నిరూపించినావు నీ దివ్యవత్సరములో

బతుకు బాటతోబాటు భగవద్బాటనుకూడా

విశ్వానికి చూపితివో కరుణాసాగరా... సాయీ

॥ఎంత॥

మర్తమెరిగి మనస్సుని నిర్మూలించాలి

అ

ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

ఋ

సాధకులకు భగవాన్ ఇచ్చిన సందేశాలలో (1) ప్రమాణపూర్వకం కానటువంటి సాధనలను ఆచరించ కూడదు. (2) తనలో ఉన్న సత్యాన్ని తెలిసికొని సాధన చేసేవాడే నిజమైన సాధకుడు. (3) మనస్సుతో చేసే ఏ సాధనా సాధనకాదు. (4) సాధ్యమైతే మనస్సుని నాశనం చేయడానికి సాధకుడు సిద్ధపడాలి. (5) సాధన మానసిక తృప్తికోసంకాక ఆత్మసాక్షాత్కారంకోసం చేయాలి - అన్నవి ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాల్సినవి.

“మనసు నాధారముగ గొను మానవుండు
పశువు కంటెను హీనమై పతనమగును
బుద్ధి నాధారముగ గొను బుధజనుండు
పశుపతిగ మారునని పల్కె పర్తిసాయి”

మనసుని బుద్ధికి వశంచేస్తేకానీ ముందుకు వెళ్ళలేదు సాధకుడు. మనస్సుయొక్క స్వరూపమేమిటి? అది ఎక్కడి నుండి ఆవిర్భవించింది? దాని పని ఏమిటి? దాని ప్రభావ మేమిటి? అని విచారణ చేయాలి. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో కొన్ని సాధనా రహస్యాలను గురువులనుంచీ, పెద్దలనుంచీ తెలిసికోవలసిన అవసరం కలిగేది ఇలాంటి విచారణ జరుపాల్సిరావడంవల్లనే. తొలి దశలో మనస్సుతో చేసే ఏ సాధనా సాధన కాదన్నది సామాన్యుడికి ఒక పట్టాన తలకెక్కనే ఎక్కదు. ఇలాంటి సందర్భాల్లో గురువు సాయం ఎంతగానో అవసరమవుతుందని వేరే చెప్పాల్సిన అవసరమే లేదు. ఐతే, అవతారపురుషుడే గురువుగా దిగి వచ్చినప్పుడు కోటానుకోట్లమందికి వారు తేల్చిచెప్పిన ఒక్క వాక్యమే దారిని స్పష్టంగా చూపిస్తూ సందేహ నివారణ కావిస్తుంది - యుగయుగాలవరకు ప్రేరణ కల్గిస్తుంది. “జీవితమునకు పరమార్థము ఆత్మ” అన్నది అట్లాంటి

దివ్యవాక్కు. దీన్ని సాధించడానికి తాత్త్వికమైన పునాదిని కల్పించే ఈ కింది దివ్యవాక్కులను చూడండి:

“మనస్సుకి రూపము లేదు. మనస్సే మాయ. మనసే కోరిక. మనసే ప్రకృతి. మనసే అవిద్య. మనసే ప్రాకృతమైన భ్రాంతి. ఇట్టి భ్రాంతితోకూడిన మనస్సు ద్వారా సత్యనిత్యమైన బ్రహ్మతత్త్వమును మనము అర్థము చేసుకోవటము చాలా కష్టము.”

బ్రహ్మజ్ఞానానికి ఏకైక అడ్డంకి మనస్సేనన్న అవగాహన కల్గించడం అవతారపురుషుని బోధనాచాతుర్యానికి మహోదాహరణం! ఈ కారణంచేత భగవాన్ మనస్సు స్వభావాన్నిగురించి ఎవరూ చెప్పనంత వివరంగా తెలిపారు. ఆ స్వభావాన్ని అర్థం చేసికొంటే తప్ప దాన్ని తొలగించుకోవడం సాధ్యం కాదు కదా. నాగుబాము వేగం, కసి, పగ, విషదంష్ట్రల విషయం తెలిస్తే కదా దాన్నుంచి దూరంగా ఉండడమో లేక సమీపంలో ఉండాల్సి వస్తే దాన్ని చంపడమో చేయగలిగేది. మనసు విషయమూ సరిగ్గా అంతే.

మనస్సుని నిర్మూలించేటంతవరకు దాన్ని ఏమి చేయాలి? రూపమే లేని మనస్సుకి ఉనికి ఎట్లా వచ్చింది? వృత్తులవల్ల, వాసనలవల్ల, సంకల్ప వికల్పాలవల్ల ఉనికిని పొందుతున్న మనస్సుని ఎట్లా నిర్మూలించాలి? ఈ జ్ఞానబోధనంతా ఇమిడ్చి భగవాన్ 1976 దసరా నవరాత్రుళ్లలో రోజుకొక్కటి చొప్పున దివ్యోపన్యాసము లివ్వగా, “మనస్సు - మర్మము” పేరుతో వాటినన్నింటినీ ఒక సత్గ్రంథంగా అచ్చువేయడం జరిగింది. సాధకుడు ఏ స్థాయివాడైనా మనస్సుని గురించి తెలిసికోనిదే సాధన పరమార్థాన్ని అందుకోలేదు కాబట్టి బాబావారు ఈ

దివ్యోపన్యాసాలలోనే కాక పలు ఇతర సందర్భాలలోనూ దీని విషయంగా అనేకరీతులుగా వివరించారు.

“మనస్సును అంతర్ముఖము కావించుకోవాలి. బహిర్ముఖములో ఉంచినంతవరకు ప్రపంచమే మనకు ప్రత్యక్ష దర్శనముగా గోచరిస్తుంది. ఈ ప్రపంచము ఉండినంతవరకు సుఖదుఃఖములు మనకు తప్పవు. ఎంతో దూరము పోనక్కర్లేదు. నిద్రలో మనకు ప్రపంచమే లేదు. ప్రపంచము లేనప్పుడు మనస్సు లేదు. మనస్సు లేనప్పుడు సుఖదుఃఖములు లేవు. కనుక, మానవుడు నిత్య శాంతి సంతోషములు కావాలనుకుంటే మొదట మనసును అరికట్టాలి. పరమాత్మవైపుకు ప్రయాణము సల్పించాలి. అదే నిజమైన సాధన.”

నిద్ర అన్నది జ్ఞానస్థితి కాదు. అది అజ్ఞాన స్థితే. కానీ అందులోనే భగవంతుడు సుఖదుఃఖాతీత స్థితికి మచ్చును (స్యాంపిల్ని) ఉంచాడు. అలజడి, ఆందోళన, బహిర్ముఖత్వం ఉన్నప్పుడు నిద్ర పట్టదన్నది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. అందువల్ల నిద్రకు ముందు మనస్సుని బహిష్కరించుచి వెనక్కి లాగుతాము. అట్లాగే ఆత్మదర్శనానికి మనస్సుని బహిష్కరించుచి అంతస్సులోనికి మళ్ళించాలి. తాత్కాలికంగా నిద్రావస్థకోసం మనం మనస్సుని అరికట్టినట్లుగానే, శాశ్వతమైన నిత్యమైన ఆత్మసుఖంకోసం మనస్సుని మొదట అరికట్టి క్రమంగా దాన్ని తొలగించాల్సి ఉంటుంది.

మనస్సుని కాదంటూ దానిని లేకుండా చేసికోవడానికి కారణం అది మాయయొక్క ‘లేని ఉపకరణం’ కావడమే! ఆత్మను తెలిసికోకుండా సాధకునికి అడ్డుపడ్తున్నది అదే కావడము కారణం. ఈ విషయాన్ని భగవాన్ బాబావారి కింది మాటల్లో స్పష్టికరించారు:

“సూర్యుని వేడిమిచేత ఆవిర్భవించిన మేఘములు తిరిగి సూర్యునే కప్పివేస్తున్నాయి. అదేవిధముగనే ఆత్మనుండి ఆవిర్భవించిన మనోమేఘ సముదాయము ఆత్మను కప్పివేస్తున్నది. కనుక, ఆత్మను అడ్డు చేయునది మనస్సే. ఈ మనస్సును నాశనము చేసినప్పుడే ఆత్మ ఒక్కటిగా నిలుస్తుంది.”

మనస్సు ఆత్మనుంచే పుట్టిన అతిశయశక్తి. అది లేనిదే అయినప్పటికీ భ్రాంతిచేత దానికి మనం అస్తిత్వం కల్గిస్తున్నాము. ఈ స్థితిని సాధకుడు తప్పించాలి. మనస్సుని బైటకు పోనిస్తే, అంటే బహిర్ముఖం కావిస్తే అది ‘అస్తిత్వాన్ని’ పొందుతుంది. దాన్ని అంతర్ముఖం కావిస్తే, అంటే ‘లోనికి’ మళ్ళిస్తే లేకుండాపోతుంది. అంతర్ముఖం కావించడంగురించి భగవాన్ -

“అంతర్ముఖుడవు కమ్ము అంటే మాంసము, ఎముకల ప్రోగు అయిన ఈ దేహములోకి చూడమని అర్థం కాదు. గాఢమైన ధ్యానములోవలె ఇంద్రియాతీతుడవు కమ్ముని అర్థము” అని జాన్ హిస్లాప్ తో అన్నారు.

ఇంద్రియాలకు లోనయి ఉన్న మనస్సు, శరీరములయొక్క పరిధినీ, పరిమితిని దాటి వాటి కట్టుని త్రెంపుకొని ఆత్మముఖంగా ప్రయాణించడమే అంతర్ముఖీనత.

“సర్వేంద్రియములు భగవంతునిపై మరల్చుటయే నిజమైన సాధన”

“మనస్సును దైవంవైపు మరల్చుటమే సర్వసాధనల ప్రధాన సారము”

అన్న మాటలు సాధన ఏరకంగా చేయాలో, ఎందుకోసం చేయాలో తెల్పుతాయి. ఇంద్రియాలెప్పుడూ బహిర్ముఖాలే. బైటి ప్రపంచమే వాటి కార్యక్షేత్రం. జగత్ సమాచారంతో మనస్సుని నింపి దాన్ని కల్మశం చేసి, దాన్ని 'లోనికి' పోనీయకుండా 'బజారు'న కీడ్వడమే వాటి స్వభావం! ఆత్మనుంచి ప్రాదుర్భవించినా, ఇంద్రియాల మూలంగా మనస్సు 'అనాత్మ' విషయంగా దిగజారిపోతున్నది. ఇందువల్ల సాధకుడు తిరిగి దాని దివ్యస్థానంవైపుకి ప్రయాణం కట్టించాలి. అనాత్మగా మారిన మనస్సు ఎన్నడూ ఆత్మవైపుకి పోవడానికి 'ఇష్ట'పడదు. అందువల్లనే దానిని నిర్మూలించాలి. దొంగ తనను తాను పట్టించుకొని, తనను తాను హతము చేసికొంటుందా?! భగవాన్ చెప్పిన ఈ కింది దివ్యవాక్కులు గమనించండి:

“ఈనాడు సర్వసాధనలు మనస్సుతోనే చేస్తున్నారు. ఇది చాలా విరుద్ధమైన మార్గం. ఈ సంప్రదాయమును గ్రుడ్డిగా అనుసరిస్తూ అశాంతికి బలియైపోతున్నారు. మనస్సుతో సాధన చెయ్యకూడదు. మనస్సుక పెద్దదొంగ. ఈ దొంగ ఏనాటికీ తనను తాను పట్టించదు. మనస్సనే దొంగ ఆత్మను గుర్తింపనీయకుండా మిగిలిన విషయములు గుర్తింపచేయటానికి కృషి చేస్తూ ఉంటుంది... ఈ మనస్సనే దొంగ ఆత్మకు మరుగుగా సంచరిస్తూ ఉంటుంది. మాయతోకూడిన జగత్తును ఆకర్షింప జేస్తుంది. ఈ మనస్సుతో సాధనలు చేస్తే మనము కూడా అంధకారములో బంధింపబడతాము.”

సాధకుణ్ణి జ్ఞానిని చేయడానికి కావల్సిన విషయమంతా బాబావారీ మాటల్లో ఇమిడ్చిపెట్టినారు. మనస్సుని అంతర్ముఖం కావించడం దానిని 'హతం' చేయడానికే. అందుకది అంగీకరిస్తుందా?! తిరుగబడి తీరుతుంది. అందుకే దాని స్వభావాన్ని తెలిసికొని, 'కీలెరిగి వాతపెట్టినట్లు'గా దాన్ని నిష్క్రియం చేయాలి. అంటే మనస్సుకి ఉనికి లేకుండా చేయాలి.

మనస్సు ఏర్పడేది సంకల్ప, వికల్పాదులచేత. అవి వాసనలచేత ఏర్పడ్తాయి. ఎప్పుడైతే నిరంతరం మనస్సుని అంతర్ముఖం చేసి భగవదున్ముఖంగా తోస్తామో, లోని ఆత్మ

- సత్ - దివ్యపదార్థం దానిని మహాశక్తితో తనవైపుకి లాగుకొంటుంది. ఇదే 'అనుగ్రహం' అంటే. దీనిని అనుసరించి గ్రహిస్తుంది. ఇది భగవంతుని పద్ధతి, తీరు. దీనికి తిరుగులేదు. అవతారమూర్తి ఇదంతా మనకు అర్థమయ్యేటందుకు ఎన్నెన్నో రకాలుగా ఎన్నెన్నో ఘటనలూ, అనుభవాలు కలిగేటట్లుగా రచన (ఏర్పాటు) చేసినారు. వీటిని పొందిన అనుభవజ్ఞులు అనేకులు.

ఈ దివ్యతంత్రం మనలో పారటానికి, సాగటానికి మనం ఒక చిన్న పూర్వరంగం తయారు చేసికోవాలి. అది ఏమిటంటే మనల్ని నడిపించేది, మన మనస్సుకే ప్రాణం పోస్తున్నదీ ఆత్మయేనన్న సత్యజ్ఞానంపై అచంచల విశ్వాసం. ఇది ఉంటే తప్ప ఆత్మను మనస్సు మరుగు పరుస్తున్నదనీ, అందువల్ల దానిని నిర్మూలించాల్సి ఉంటుందనీ సాధకుడు పూనుకోలేదు. భగవాన్ మాటల్లో,

“అన్నింటికీని ప్రాణము ఇచ్చి ప్రోత్సహించి నడిపించేది ఆత్మతత్త్వము. మిమ్మల్ని నిమిత్తమాత్రంగా నిల్పుకొని ఇన్నివిధములైన కర్మలు ఆచరింపజేసి, సాధనలు సలుపునట్లు చేస్తూ ఉండేది కేవలము దివ్యశక్తియే. అది అందరియందు ఉండిన శక్తి.”

ఆత్మశక్తి ఆ దివ్యశక్తి. దీన్ని హృదయంలో నిల్పుకొని మనో నిర్మూలనానికి పూనుకొంటే సాధకుడు మనస్సుయొక్క ఆధిపత్యాన్ని తిరస్కరించినవాడవుతాడు. అప్పుడది నీరసపడిపోతుంది. మనస్సుకి 'తాను' యజమానికాని 'తాను' దానికి బంటుకాదన్న స్పృహ సాధకునికి కల్గిన క్షణం మనస్సుయొక్క ఓటమి మొదలై చివరకు అది హతమైపోతుంది.

సాధకుడు ఇందువల్ల మనస్సుని గుర్తించి, దాని నైజాన్ని, స్వభావాన్ని, దాని మాయలను, పెడధోరణులను, దుష్ట ఆకర్షణలను, ప్రలోభాలను గుర్తించి గమనించి, వాటికి లోనుగాక వాటి కర్త అయిన మనస్సుపై ఆధిపత్యం చేసిననాడు మనస్సు అంతర్ముఖం కావడానికి లొంగి క్రమంగా నిర్మూలమై ఆత్మతేజానికి వీలుకల్గిస్తుంది.

(రచయిత 'సనాతన సారథి' పూర్వసంపాదకులు, సాయి విశ్వవిద్యాలయ విశ్రాంత గౌరవ ఆచార్యులు, తెలంగాణ ప్రభుత్వ విశిష్ట వ్యక్తి పురస్కార గ్రహీత) ✦

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహిక - 18వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

మనం జరుపుకునే సభలు, వేడుకలు ఇలాగే ఉండాలనిపించింది. ఆనాటి ఉత్సవాన్ని, సమావేశాన్ని చూస్తుంటే నా మటుకు నాకు చాలా ముచ్చటేసింది. మిరుమిట్లు గొల్పే విద్యుద్దీపాలంకరణతో పండుగ వాతావరణం నెలకొంది. సువిశాలమైన వేదిక నీలివర్ణంలో శోభిల్లుతున్నది. స్వామివారి దివ్యచిత్రపటాలు, ప్లేకీలు ఇరుప్రక్కలా కొలువుదీర్చి ఉన్నాయి. గాంభీర్యం, రీతి, ఆధ్యాత్మికత కొట్టొచ్చినట్లుగా కనిపిస్తూ యుగావతారి స్థాయికి తగినట్లుగా ఏర్పాట్లు ఘనంగా ఉన్నాయనిపించింది. ఇదంతా సాయంకాల కార్యక్రమమైతే, నాటి ఉదయం రెండు వందల జంటలకు పైగా పాల్గొనగా అనేకమంది వీక్షించిన యజ్ఞం శాస్త్రోక్తంగా, భక్తిరసభరితంగా జరిగిందని విని ఆనందపడ్డాను. ఇదంతా ఎక్కడిది, ఎప్పటిది అనుకుంటున్నారు? హైదరాబాద్‌లో 2017 డిసెంబరు 23వ తేదీన మెహిదీపట్నం, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితి 50 వసంతాలు పూర్తి చేసుకున్న ఆనందోత్సవం.

నాకు అత్యంత ఆనందం కలిగించిన అంశమేమిటంటే, ఉదయంపూట నిర్వహింపబడిన 'కృతజ్ఞతాయజ్ఞం'. నాటి సాయంకాల సభలోనూ 'కృతజ్ఞత'యే ప్రస్ఫుటంగా కనిపించింది. సంస్థలో పూర్వం నుండి శ్రమించిన పెద్దలను గుర్తించి సన్మానించడం ఆనందం కలిగించింది. 60వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంలో హిల్ ప్యూ స్టేడియంలో వేదికపై భగవాన్ బాబావారు చిరకాలం భక్తులకు అవिरక సేవలందించిన పెద్దలను, వృద్ధులను ఘనంగా సత్కరించడం నాకు బాగా జ్ఞాపకముంది. గతం పునాది. వర్తమానం దానిమీదే ఆధారపడి ఉంది. ఈనాటి ధోరణి, వ్యవహార శైలి భవిష్యత్తుపై తప్పక ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. ఆధ్యాత్మికసంస్థలలో బాధ్యతలుంటాయి కానీ పదవులుండవు. పదవులతో వచ్చిన గౌరవం పదవులతోనే పోతుంది. మన బాధ్యత సక్రమంగా నిర్వహించడం మన ధర్మం. అవిధంగా ప్రశాంతినిలయంలో ఎంతో భక్తి శ్రద్ధలతో బాధ్యతలు నిర్వహించిన వారిని ఎంపికచేసి స్వామి ఘనంగా సత్కరించడం మనమెరిగినదే.

అన్నివేళలా మనకు స్ఫూర్తినిచ్చి, ఆశీస్సు లందించి, కార్యక్రమాలను నిర్వహింపజేసి విజయాన్ని అందించిన స్వామికి మనము 'కృతజ్ఞత' తెలియజెయ్యాలి. 'మనం చేశాము', 'మనవల్ల జరిగింది' అనుకోవడం అవివేకం. అంతటికీ స్వామి సంకల్పము, ఆశీస్సులే మూలకారణమని గుర్తించడం భక్తుల లక్షణం. ఆదర్శాన్నందించి, తదనుగుణంగా ఆచరింపజేసి భక్తులకు దివ్యానందాన్ని, దివ్యానుభూతిని ప్రసాదించి సాధనామార్గంలో ప్రవేశింపజేయడం అవతారోద్దేశ్యం. ప్రస్తుత అంశానికొస్తే, 'కృతజ్ఞత' అనే దైవీ లక్షణాన్ని అవతారమూర్తి అయిన భగవాన్ బాబావారి ఆదర్శంద్వారా గ్రహిద్దాం.

జటాయువు, ఉడుత, గుహుడు, విభీషణుడు మొదలైన వారంతా శ్రీరామచంద్రమూర్తి 'కృతజ్ఞత'కు పాత్రులైన వారే. ఇక, శ్రీకృష్ణావతారంలో సాందీప మహర్షి, ద్రౌపది భగవానుని అనుగ్రహపూర్వకమైన 'కృతజ్ఞత'ను అందుకోన్నవారే! భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరిత్రలో ఇటువంటి ఘట్టాలు కోకొల్లలు. విద్యార్థులకు తమ చిన్ననాటి విశేషాలను వివరిస్తూ, కరణం సుబ్బమ్మగారి భక్తిప్రపత్తులను భగవాన్ ఎంతగానో కొనియాడారు. తాము ఆ చుట్టుప్రక్కల కొండలలో కోనలలో ఎక్కడున్నా కరణం సుబ్బమ్మగారు ఎంతో ప్రేమగా వెతుక్కుంటూ వచ్చి నైవేద్యాన్ని ఆరగింపజేసేవారట. అంతేగాక, ఆరోజుల్లో స్వామి దర్శనార్థం వచ్చే భక్తులందరికీ ఆవిడ స్వయంగా ఆహారం వండి వడ్డించేవారు. అంతటి అపారమైన భక్తి ఆమెది. తన ఆఖరి ఘడియలలో స్వామి దివ్యహస్తాల మీదుగా తులసీతీర్థం స్వీకరించిన తరువాతనే తాను తుదిశ్వాస వీడాలని స్వామిని ప్రార్థించి, ఆమేరకు స్వామినుండి వాగ్దానం కూడా పొందారట.

ఐతే, సుబ్బమ్మగారు తనువు చాలించిన సమయంలో స్వామి చెన్నైలో ఉన్నారు. స్వామి తమ వాగ్దానం నిలుపుకోలేదని విమర్శిస్తూ సుబ్బమ్మగారి బంధువులు ఆవిడ అంత్యక్రియలకు ఏర్పాట్లు చేస్తున్న సమయంలో స్వామి స్వయంగా కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ చెన్నై నుండి విచ్చేశారు. 'సుబ్బమ్మా!' అన్న స్వామి పిలుపుకి ఆవిడ కనులు తెరవడం చూసి చుట్టూ ఉన్నవారు నిర్ఘాత పోయారు. కనులనుండి ఆనందబాష్పాలు పొంగిపొర్లగా ఆవిడ స్వామి అమృతహస్తాల మీదుగా తీర్థం స్వీకరించి వారి దగ్గర సెలవు తీసుకున్నారు. ఈవిధంగా ఆవిడ ఆఖరి కోరికను నెరవేర్చడమేగాక, తరువాతి కాలంలో పుట్టపర్తి ప్రజలకోసం నిర్మించిన నివాస గృహ సముదాయానికి 'కరణం సుబ్బమ్మనగర్' అని నామకరణం చేశారు స్వామి.

ఇదే ప్రకారం స్వామి తమ జననీ జనకులనుకూడా అనుగ్రహించారు. వారిరువురికీ తుదిఘడియలలో తమ దర్శనభాగ్యం ప్రసాదించి తరింపజేయడమేగాక తండ్రిగారి పేరుతో 'శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు కల్యాణ మండపము'ను, తల్లిగారి పేరుతో, 'శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఉన్నత పాఠశాల', 'శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు',

"ఈశ్వరమ్మ సంచార వైద్యశాల" మొదలైనవి ఏర్పాటు చేశారు. ఇంతేగాక, ప్రతి సంవత్సరం మే 6వ తేదీన ఈశ్వరమ్మగారి వర్ధంతిని పురస్కరించుకొని భగవాన్ తమ జననీ జనకుల సమాధి మందిరాన్ని సందర్శించడం మనకు తెలిసిందే!

పాతమందిరం రోజుల్లో స్వామి సన్నిధిలో 'జాక్ అండ్ జిల్' అనే రెండు పెంపుడు కుక్కలుండేవి. ఒకటి తల దగ్గర, మరొకటి పాదాలవద్ద పరుండేవి. తమను ఎంతో భక్తి విశ్వాసాలతో సేవించి, తమ పాదాలవద్ద ప్రాణాలు వదిలిన ఈ శునకాలను భగవాన్ పాతమందిరంలోనే సమాధి చేయించి, వాటి జ్ఞాపకార్థం అక్కడ బృందావనం కట్టించారు.

ఇక, 'సాయిగీత' (స్వామివారి పెంపుడు ఏనుగు) గురించి తెలియని సాయి భక్తులు లేరనడం అతిశయోక్తి కాదు. విద్యార్థుల హాస్టల్ కి ఎదురుగా రోడ్డుకు అవతలి వైపు ఒక భారీ షెడ్ లో నివాసముండేది 'సాయిగీత'. ఆ రోడ్డుపై ఎన్నో వాహనాలు వస్తూ పోతూ ఉంటాయి. కానీ, స్వామి కారు అటువైపు వచ్చిందంటే మాత్రం 'సాయిగీత' తక్షణమే పసిగట్టి పరుగెత్తుకుంటూ రోడ్డుపైకి వచ్చి నిలబడేది. స్వామి 'సాయిగీత'ను పలుకరించేతీరు, పండ్లు తినిపించే దృశ్యం చూసి తీరవలసిందే! ఒక పర్యాయం స్వామి బృందావనకి వెళ్ళిన సందర్భంలో స్వామిని విడిచి ఉండలేక 'సాయిగీత' గొలుసులు తెంచుకుని బయల్దేరింది. అర్ధరాత్రివేళ బృందావన్ చేరుకొని మందిరం తలుపు తట్టేసరికి 'కేర్టేకర్' రామబ్రహ్మంగారు హడలిపోయారట! అదీ 'సాయిగీత' అసమాన భక్తి! ఆరోజుల్లో 'సాయిగీత' నిత్యం స్వామి మెడలో పూలమాల వేయడం ఎంతో చూడముచ్చటగా ఉండేది. దసరా, జన్మదినోత్సవంవంటి వేడుకల్లో 'సాయిగీత' సర్వాలంకార సంశోభితయై ఊరేగింపులో మందగమనంతో ముందుకు సాగే మహత్తరమైన దృశ్యాన్ని ఎలా మరువగలము! 2007లో 'సాయిగీత' తుదిశ్వాస విడిచినప్పుడు స్వామి స్వయంగా దగ్గరుండి ఆ పుణ్యజీవికి అంతిమసంస్కారం జరిపించారు. రామావతారంలో పక్షి జటాయువుపట్ల తాము చూపిన 'కృతజ్ఞత'ను ఈ అవతారంలో తిరిగి 'సాయిగీత'పట్ల చూపిన ఘట్టం చిరస్మరణీయం.

ఒక పర్యాయం భగవాన్ 'హార్నిలీహిల్స్'లో భక్త బృందంతో కొన్ని రోజులు విడిది చేశారు. అక్కడ ప్రతి రోజు ఒక దున్నపోతు క్రిందనుండి కొండపైకి త్రాగునీటిని మోసుకొని తెచ్చేది. పర్యటన ముగిసి తిరిగి వెళ్ళే సమయంలో స్వామి ఆ దున్నపోతు దగ్గరకు వెళ్ళి, “చాలా బాగా సేవ చేశావు బంగారూ” అంటూ ఆప్యాయంగా దానిని నిమిరుతూ ఆశీర్వదించారు. ‘కృతజ్ఞత’కు ఇది మరో అద్భుత దృష్టాంతం.

ఎవరు ఏ చిన్న సేవ చేసినా ఆశీర్వదించి బహుమానాలందిస్తారు భగవాన్ బాబావారు. పుట్టపర్తిలో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి నిర్మాణ సమయంలో ఒక విద్యార్థి తాను పొదుపు చేసి మిగుల్చుకున్న ఒక వంద రూపాయల నోటును కవరులో పెట్టి ఉడుతాభక్తిగా స్వామికి అందివ్వగా, స్వామి ఆ పిల్లవాడిని ఎంతగానో మెచ్చుకున్నారు. ‘కృతజ్ఞత’కు స్థాయి ఉండదు. ప్రచార, ఆడంబరాలుండవు. భావమే ప్రధానం. కారుడ్రైవర్లు, పనివారు అనే భేదం లేకుండా, చిన్న - పెద్ద అనే తారతమ్యం చూపకుండా, అందరినీ వారివారి సేవలకు తగినట్లుగా సంతృప్తిపరచుతూ, అందరికీ సరిసమానంగా ప్రేమను పంచుతూ స్వామి ఆదర్శంగా చూపిన అనుగ్రహ పూర్వకమైన, ప్రేమాస్పదమైన కృతజ్ఞతాభావం మానవాళికి ఆచరణీయం, అనుసరణీయం.

ఈ సందర్భంలో మరో విషయం మనం జ్ఞాపక ముంచుకోవాలి. జాతీయ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలలో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల సమావేశాలు ప్రశాంతినిలయంలో నిర్వహింపబడుతుంటాయి. అసంఖ్యాకంగా ప్రతినిధులు

హాజరవుతారు. వారికి కావలసిన వసతి సౌకర్యాలు, భోజన సదుపాయాలు, వేదిక ఏర్పాటు మొదలైన అన్ని విషయాలను స్వామి స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ వచ్చారు. అనేక పర్యాయాలు ఆయా ప్రదేశాలకు విచ్చేసి సూచనలు, సలహాలు ఇస్తూ ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల నందించేవారు. ఎక్కడా ఏ లోపం ఉండేదికాదు. గందరగోళం, అనిశ్చితస్థితి మచ్చుకైనా కనిపించేవికావు. ఏ కార్యక్రమం తలపెట్టినా స్వామి ఎంతో శ్రద్ధతో అహర్నిశలు శ్రమించే వారు. ఐతే, ఇక్కడ చెప్పుకోవలసిన విశేషమేమిటంటే, కార్యక్రమ రూపకర్తగా, మార్గనిర్దేశకులుగా ఆద్యంతం అత్యంత సమర్థవంతంగా తాము స్వయంగా దగ్గరుండి జరిపించి, చివరకు ఆ కీర్తిని, ఆ ఘనతను కార్యకర్తలకు అప్పాదించేవారు. ఎంతో సమయాన్ని వెచ్చించి, ఎన్నో శ్రమలకోర్చి ఈ సమావేశం విజయవంతం కావడానికి తోడ్పడినారంటూ తమ దివ్యోపన్యాసంలో ఆయా భక్తుల పేర్లను ప్రస్తావించి, ప్రశంసించి, ఘనంగా సత్కరించే వారు. ఇది మన ఊహకందని విషయం. ఈనాడు కొందరు ఎక్కడో ఎవరో చేసినదానినికూడా తామే చేసినట్లు ప్రగల్భాలు పలకడం చూస్తూనే ఉన్నాం. భగవాన్ తద్విన్నంగా ప్రతి విషయంలోనూ కార్యకర్తలకే ఘనత నందిస్తూ వచ్చారు. ఏ కొద్దిపాటి సేవ చేసినా గుర్తించి అభినందించి అనుగ్రహించేవారు. ఇదే దైవ లక్షణం.

“ఫాలో ది మాస్టర్” అన్నట్లు స్వామి చూపిన బాటలో ప్రయాణిద్దాం. వారి ఆదేశాలను అనుసరిద్దాం. కృతజ్ఞతను చూపిద్దాం. అదే నిజమైన భక్తి. అదే సరియైన సాధన.

(సశేషం)

❖ సర్వ దుర్గుణములకు పరిహారం సర్వేశ్వర చింతన ❖

రామాయణంలో రావణుడు కామానికి ప్రతిరూపం. భాగవతంలో క్రోధానికి మారుపేరు హిరణ్యకశిపుడు. ఇక, భారతంలో ధర్మమూర్తులైన పాండవులకు సూదిమొస మోపినంత స్థలంకూడా ఇవ్వనన్న దుర్యోధనుడు మహాలోభి. కామ క్రోధ లోభాలవల్ల కలిగే దుష్ఫలితాలను రామాయణ భాగవత భారతాలు చక్కగా నిరూపిస్తున్నాయి. అయితే, వివేకంతో ప్రయత్నిస్తే సర్వదుర్గుణాలనూ ఒక్క సర్వేశ్వరుని నామంతో పరిహారం గావించుకోవచ్చు.

- బాబా

రామచరితం ధర్మత్రయ త్రివేణీ సంగమం

“భక్తిరసానంద పారవశ్యముచేత
వ్యామోహ భూతంబు వీడిపోవు
వ్యామోహ భూతంబు వీడినయంతనె
మోక్షాభిమానంబు మొలకలెత్తు
మోక్షాభిమానంబు మొలకెత్తినంతనె
జ్ఞానోదయ ప్రాప్తి సంభవించు
జ్ఞానోదయ ప్రాప్తి సంప్రాప్తమైన
మాయామయ జగంబు మాయమగును
జగము మాయమగుచో నిగమవినుతు
నిత్యరూపము దివ్యమై నిలచియుండు
జ్ఞానముద్రాంచితానంద ప్రేమమూర్తి
దక్షిణామూర్తి శ్రీరామ చక్రవర్తి”

వేదవేద్యుడైన భగవంతుడు దశరథ కుమారునిగా జన్మించి జగత్తునందు శ్రీరామచంద్రుడై వర్ధిల్లుచున్నాడని వాల్మీకి రచించాడు. అతడు సామాన్య మానవుని వలె సంచరిస్తున్నాడనికూడా వర్ణించాడు. అట్టి రామునిలో దేవుణ్ణి చూశాడు వాల్మీకి. కాని, రాముణ్ణి మానవునిగా చూశాడు రావణుడు. రాముడు ధర్మము, రావణుడు అధర్మము. కనుక, రామాయణమంతయు ధర్మాధర్మముల రణరంగము, ధర్మాధర్మముల చదరంగము... ఈనాడు లోకమునకు రామచరితము అత్యవసరం. ఎందుకనగా కొడుకులు తండ్రి ఆజ్ఞను పాటించడం లేదు, తండ్రులు కొడుకులకు సరియైన ఆదర్శాన్ని అందించడం లేదు; శిష్యులు గురువులను గౌరవించడం లేదు, గురువులు శిష్యులను వాత్సల్యంతో చూడటం లేదు. వ్యవసాయ వ్యాపార రాజకీయ రంగములన్నింటియందు కాలుష్యము

నిండియున్నది. చివరికి ఆధ్యాత్మికరంగముకూడా కలుషితమవుతున్నది. స్వార్థమే దీనికి మూలకారణమని స్పష్టమవుతున్నది.

వ్యక్తిధర్మమును, కుటుంబ ధర్మమును, సామాజిక ధర్మమును రాముడు నిరూపిస్తూ వచ్చాడు. ఈ ధర్మత్రయ త్రివేణీ సంగమమే రామచరితము. ఈ త్రివేణీ సంగమమునందు స్నానమాచరించినవారికి పాపములు పరిహారమవుతాయి, శాపములు నిర్మూలమవుతాయి. ఈ దివ్యచరితమును ప్రతి మానవుడు స్మరించాలి, వరించాలి, తరించాలి. రాముడు అయోధ్యను పరిపాలించాడు. అయోధ్య అనగా యోధులు, విరోధులు చేరరానటువంటి ప్రదేశము.

అదే మానవ హృదయం. అక్కడే రాముడుంటున్నాడు. ఈనాటి మానవ హృదయంలో క్షణక్షణమూ ఏదో ఒకవిధమైన ఆవేదనలు ఏర్పడుతున్నాయి. మొట్టమొదట మానవహృదయం అయోధ్యగా మారాలి. నిర్మలమైనదిగా, నిశ్చలమైనదిగా, కలతలు లేనిదిగా ఉండాలి. అప్పుడే రాముడు అందులో ప్రవేశించి సరియైన మార్గాన్ని చూపుతాడు. రాముడు తాను దేవుడైనను సామాన్య మానవునివలె సంచరించాడు. కనుక, ఈనాడు సామాన్య మానవుడు రామునివలె సంచరించాలి. అప్పుడే నిజమైన భక్తిప్రపత్తులు అభివృద్ధి కాగలవు.

ఇక్ష్వాకువంశములో ఆడిన మాట తప్పురు అనేది రామచరిత్రయందు ప్రధానమైన సూత్రము. ఈ సత్యము నిమిత్తమై రాముడు సర్వమును త్యజించి వెళ్ళాడు. తన సత్యమునుగురించేకాక, తన తండ్రి సత్యమునుకూడా కాపాడే నిమిత్తమై సర్వసుఖములను త్యాగము చేశాడు. ‘సత్యన్నాస్తి పరోధర్మః’ సత్యమునకు మించిన ధర్మము లేదన్నాడు. మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవించిన వాక్స్వరూపమే రామతత్త్వము. ఈ వాక్కు కేవలం నాలుకనుండి వచ్చినదిగా ఉండ కూడదు. హృదయమునుండి రావాలి. దానినే దైవ శాసనమని చెప్పుతూ వచ్చారు. ఈ దైవశాసనము నుల్లంఘించుటవలన ఎన్ని బాధలకో గురి అవుతాము. లక్ష్మణుడు రామాజ్ఞను ఉల్లంఘించి వెళ్ళడంవలన జరిగిన పరిస్థితి ఏమిటి? సీతను రావణుడు తీసికొని పోవడము జరిగింది. సీతకు ఒకవైపున బాధ. రామునకు ఒకవైపున బాధ. ఈ రెండు బాధలకు నేనే గదా కారణమని లక్ష్మణుడు కృంగిపోయాడు. దీని అంతరార్థమేమిటి? భగవదాజ్ఞను ఉల్లంఘించుటవలన ఇన్ని కష్టములకు గురి అయ్యాడు. కష్టమైన మాటలు, వినరాని మాటలు వినలేక రామాజ్ఞను ఉల్లంఘించాడు. కనుక, ప్రపంచముయొక్క మాటలనుగాని దూషణలను గాని లక్ష్యం చేయకుండా మన హృదయస్థాయి

యందున్న సత్యాన్ని పరిపాలన చేసుకొంటూ, సత్య వాక్కును ఆచరణ చేసికొంటూరావడమువలన ఎన్నో విధములైన సుఖశాంతులను అనుభవిస్తామని రామాయణము బోధిస్తున్నది. మన హృదయమునకు విరుద్ధమైన మార్గమును అవలంబించకుండా, మన హృదయస్థాయిని రామస్థాయిగా విశ్వసించి జీవితము గడపాలని రామాయణము మనకు ఉపదేశిస్తున్నది. రామాయణమును పఠించి, “రాముడిట్లు చేశాడు, అట్లు చేశాడు” అని అనుకోవడములో ఎట్టి ప్రయోజనమూ లేదు. మన జీవితత్వాన్ని రామాయణస్థాయికి మార్చుకోవాలి. ఈ రాముడెవరు? ఆత్మారాముడు. నిరంతరము ఆనందముగానే ఉంటాడు. అయితే, అతని దయ నిమిత్తమై మనము ప్రార్థించాలి. ప్రార్థించడమనగా సద్భావములను సమకూర్చుకుంటూ రావాలని భావం.... ఏనాడు మనము పరిపూర్ణ ప్రేమ తత్వాన్ని పదిమందికి పంచుటకు ప్రయత్నిస్తామో, ఆనాడే నిజమైన రామరాజ్యము ఏర్పడుతుంది. అందరినీ రమింపజేసేవారుగా మనము తయారవ్వాలి. అందరినీ ప్రేమిస్తూ అందరికీ సహకరించడమువలన అందరినీ రమింపజేస్తాము. మనలో ప్రేమతత్వాన్ని పెంచుకొని, సత్యమార్గములో ప్రవర్తిస్తూ, మన జీవితత్వాన్ని రామతత్త్వముగా మార్చుకొనుటకు ప్రయత్నించిన దినమే శ్రీరామనవమి.

పూవులెన్నో తెచ్చి పూజలు చేసినా

మెచ్చుకొనడు, తాను పుచ్చుకొనడు

హృదయ కమలమివ్వ సదయుడై గ్రహించు

సత్యసాయి శాంతి ప్రేమదాయి

నిర్మలము, నిశ్చలము నిస్వార్థమైన హృదయ కమలమును అర్పించుటకు పూనుకోవడమే జన్మకు నిజమైన సార్థకత. ఈ బాహ్యసంబంధమైన ఆచారములను, పూజలను క్రమేణా తగ్గించుకొంటూ, అంతర్ముఖము చేసుకుంటూ రావాలి. ❖

శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ చూపిన చొరవతో.....

మలేషియాలో వెల్లివిరిసిన మతసామరస్యం

ఆ

డాటో జగదీశన్

ఐ

“మతములన్ని చేరి మంచినే బోధించె
తెలిసి మెలగవలయు తెలివితోడ
మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది?
వినుడు భారతీయ వీర సుతుడ!”

- డాటో

ఈనాడు ప్రపంచం ప్రధానంగా రెండు సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నది. 60, 70 సంవత్సరాల క్రితం లేని సమస్యలివి. 1. మతానికి, మతానికి మధ్య తీవ్ర ఘర్షణ 2. తల్లిదండ్రులపట్ల సన్నగిల్లుతున్న గౌరవ మర్యాదలు.

దైవప్రేమకు ప్రతిరూపంగా, ఆత్మీయతానురాగాలకు మారుపేరుగా ఉండవలసిన మతం, ఒక చిన్న బటన్ నొక్కగానే ప్రపంచాన్ని భస్మం చేయగలిగినదిగా మారడం శోచనీయం. దైవసమానులుగా పూజింపబడవలసిన తల్లిదండ్రులు ఈనాడు ఎంతో వేదనను అనుభవిస్తున్నారు. ప్రభుత్వాలు చట్టాలు చేసి తల్లిదండ్రుల బాగోగులను పిల్లలు చూసుకొనేలా చేయవలసిన దుస్థితి ఏర్పడింది. ఈ రెండు సమస్యలూ భౌతికమైనవి కావు. మనసుకు, అంతరంగానికి సంబంధించినవి. అంతరంగాన్ని శుద్ధిపరచుకుంటే పూర్వకాలంనాటి ప్రశాంతతను తిరిగి పొందవచ్చు.

“వీణలో అనేక తీగలుంటాయి. ఏ ఒక్క తీగ అపస్వరం పలికినా వినడానికి ఇంపుగా ఉండదు. దేశమే ఒక వీణ, మతములే తీగలు. వీణపై తీగలన్నీ చేరి సుస్వరాన్ని పలికినట్లు, మతములన్నీ ఏకమైతేనే మనకు ఆనందం చిక్కుతుంది” అన్నారు భగవాన్.

09/11 ఘటనలో అమెరికాలోని జంట టవర్లు కూల్చబడిన తరువాత ప్రపంచ దేశాలన్నీ ‘మత

సామరస్యం’పై పోటీపడి సదస్సులు నిర్వహించాయి. ముస్లింలు 60 శాతం, బౌద్ధులు, క్రైస్తవులు, హిందువులు, సిక్కులు అందరూ కలసి 40 శాతం జనాభా గల మా

మలేషియాలో కూడా ‘జాతీయ సమైక్యతలో మతము యొక్క పాత్ర’ అనే అంశంపై ఒక సదస్సు ఏర్పాటైంది. మతానికి, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థకి ఎటువంటి సంబంధం లేకపోయినప్పటికీ, మతసామరస్యానికి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు చేస్తున్న అవిరళ కృషికి గుర్తింపుగా, మిగిలిన మతపెద్దలతోపాటు సాయిసంస్థల తరపున సదస్సులో పాల్గొనవలసిందిగా నాకు ఆహ్వానం అందింది. నేను ఆరోజు ఏమి మాట్లాడానో ఒక్కసారి తల్చుకుంటే నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. అవి నిజంగా స్వామి పలికించిన పలుకులే అని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం.

“ఇక్కడ కూర్చున్న మనమందరం మన సమయాన్ని వృథా చేసుకుంటున్నాము. ఇట్ ఈజ్ ఎ వేస్ట్ ఆఫ్ టైమ్” అంటూ నా ప్రసంగాన్ని ప్రారంభించాను.

అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ముఖ్యంగా నన్ను సదస్సుకు ఆహ్వానించిన కార్యనిర్వాహకుడు తల పట్టుకొని కూర్చున్నాడు.

నేను నా ప్రసంగాన్ని కొనసాగిస్తూ, “నేనెందుకు ఈ మాటలను అనవలసివచ్చిందని మీరు ఆశ్చర్యపోతున్నారు కదూ. నన్ను విశదపరచనివ్వండి. ఈ హాలులోకి వచ్చినామంటే, మనమందరము మతసామరస్యతకు, ఒకరి మతాన్ని మరొకరు గౌరవించాలన్న సూత్రానికి కట్టుబడి ఉన్నవారమే. రేపు నిజంగా మతానికి, మతానికి మధ్య ఘర్షణ వస్తే గొడవపడేది మనము కాదు. వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో ఉన్నవారు, ఉద్రిక్తతలకు వెంటనే స్పందించే స్వభావం గల సాధారణ జనబాహుళ్యం ఒకరితో ఒకరు గొడవపడతారు. కాబట్టి, ఈ సర్వమత సమైక్యతాస్ఫూర్తి చేరవలసినది సాధారణ జన బాహుళ్యానికి. అంతేకాని, కాన్ఫరెన్సు హాళ్ళలో చక్కగా ఉపన్యాసం ఇచ్చామనుకొని మన భుజం మనమే తట్టుకొని మురిసిపోతే లాభం లేదు. దీనికి భిన్నంగా బౌద్ధులము, క్రిష్టియన్లము, హిందువులము, ముస్లింలము, సిక్కులము అందరం కలసి మారుమూల వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు వెళ్ళి మెడికల్ క్యాంపులలాంటి నిస్వార్థ సేవా కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తే, జనులు ఎంతో ఆనంద పడతారు.

**“గుండెలోన ప్రేమ పండించుకొనుచున్న
అతడె క్రైస్తవుండు, అతడె సిక్కు
అతడె హైందవుండు, అతడే ముస్లిము
అతడె మానవుండు వసుధలోన”**

అన్నారు భగవాన్ బాబావారు. కాబట్టి, ఆకాశమే పందిరిగా, భూమండలమే వేదికగా అన్ని మతాలవారూ కలసి సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తే, సాధారణ జన బాహుళ్యానికి మతసమైక్యతపై నమ్మకం కలుగుతుంది. పదండి, అందరం కలసి సేవకు బయల్దేరుదాం” అని చెప్పి నా ప్రసంగాన్ని ముగించగానే హాలంతా చప్పుట్లతో మారుమ్రోగింది.

సమావేశం పూర్తి అయిన కొద్దిరోజులకే ముస్లిం దేశమైన మలేషియాలో అత్యంత ప్రభావవంతమైన ఇస్లామిక్ నేషనల్ యూత్ వింగ్ నాయకుడిని, కేథలిక్ చర్చి బిషప్ ని కలుసుకొని, “మనమందరం కలసి మెడికల్ క్యాంపులలాంటి సేవలు చేద్దాం” అని చెప్పగా, ఇస్లామిక్ నేషనల్ యూత్ వింగ్ నాయకుడు పలికిన పలుకులు నన్ను సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురిచేశాయి. “జగదీశన్ గారూ, మేము మీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు చేస్తున్న నిస్వార్థమైన సేవాకార్యక్రమాలను నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నాము. మీ సేవలు ఎంతో ప్రశంసనీయమైనవి” అన్నాడు.

ఇంతకీ విషయం ఏమిటంటే, అప్పటికి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలద్వారా వెయ్యికి పైగా మెడికల్ క్యాంపులు నిర్వహించడమైనది. అందులో చాలా శాతం ముస్లిం పేదప్రజలుండే ప్రాంతాలలోనే. మేము ఈ క్యాంపులు నిర్వహించిన ప్రతి చోటికి ఇస్లామిక్ నేషనల్ యూత్ వింగ్ లీడర్లు వెళ్ళి, “సాయిబాబా సంస్థవారు వచ్చి మీకు ఏమి చెప్తున్నారు? సాయిబాబా గ్రూపులో చేరమంటున్నారా? మతం మార్చుకొమ్మని చెప్తున్నారా?” అని రహస్య సర్వే నిర్వహించారట. సాయిసంస్థవారు కేవలం సేవ చేసి వెళతారు తప్ప మతం గురించి మాట్లాడరని ప్రజలు చెప్పడంతో మన సంస్థలపై వారికి మంచి అభిప్రాయం ఏర్పడింది.

“మిస్టర్ జగదీశన్! మేము మీ వెన్నంటే ఉంటాము. మనమందరం కలసి పనిచేద్దాం” అన్నాడు ఇస్లామిక్

యూత్ వింగ్ నాయకుడు. అప్పుడు క్రైస్తవులు, ముస్లింలు, బౌద్ధులు, హిందువులు, సిక్కులు, అందరం కలసి 'ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూప్ ఫర్ ఇంటర్ రిలీజియస్ సర్వీసెస్' అను గ్రూప్‌ను ఏర్పాటు చేసి సంయుక్తంగా సేవలందించడం ప్రారంభించాము. అది మలేషియాలో స్వామి చేసిన ఒక పెద్ద 'మిరకిల్' అని చెప్పవచ్చు. ఈ గ్రూప్ ముఖ్య ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, అందరూ కలసి సంయుక్తంగా సమాజానికి సేవలందిస్తూ మానవతావిలువలు పాటించేటట్లు ప్రేరణ నందించడం. మెడికల్ క్యాంపులు, మానవతావిలువల కార్యక్రమాలు, మతసామరస్య స్ఫూర్తితో సంగీత, సాంస్కృతికోత్సవాలు ఇలాంటి అనేక కార్యక్రమాలు చేపట్టడం జరిగింది. ముస్లిం దేశమైన మలేషియాలో ఇలాంటి గ్రూపు ఒకటి, లేక రెండు సంవత్సరాలకు మించి మనుగడ సాధించలేదని చాలామంది అభిప్రాయపడ్డారు. కానీ, స్వామి సంకల్పం మరోలా ఉంది. ఇప్పటికీ ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూపు ఏర్పడి 17 సంవత్సరాలైంది. కార్యక్రమాలన్నీ నేటికీ నిరంతరాయంగా, దిగ్విజయంగా కొనసాగుతూ ఉండడం బాబావారి అనంతప్రేమకు నిదర్శనం. ఈ ప్రయత్నంలో స్వామి దయతో మేము ఎంతటి విజయం సాధించగలిగామంటే, ప్రజలనందరినీ సమైక్యపరచే కార్యక్రమాన్ని మలేషియా ప్రభుత్వం మాకు అప్పగించడమేగాక, మేము తలపెట్టే సత్కార్యాలకు ఆర్థిక సహాయం కూడా అందిస్తోంది.

మీకు మరొక ఆసక్తికరమైన విషయం చెప్పాలి. ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూపు ఏర్పడడంలో ప్రధాన పాత్ర పోషించింది శ్రీ సత్యసాయి కౌన్సిల్ (మలేషియా) కాబట్టి, కౌన్సిల్ ప్రెసిడెంటును ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూపు అధ్యక్షునిగా నియమించడం జరిగింది. పది సంవత్సరాల తరువాత నేనే చొరవ తీసుకొని, "ఇప్పటికీ పదేళ్ళుగా శ్రీ సత్యసాయి కౌన్సిల్ అధ్యక్షుడే 'ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూపు' అధ్యక్షునిగా కొనసాగుతున్నాడు. అందరికీ అవకాశం ఇవ్వడం సమంజసంగా ఉంటుంది. కాబట్టి, ఒక సంవత్సరం కేథలిక్కులు, మరొక సంవత్సరం ఇస్లామిక్ యూత్ లీగ్ వారూ, ఇలా వంతులవారీగా అధ్యక్ష పదవిని అలంకరిస్తే

బాగుంటుంది" అని సూచించగానే ఇస్లామిక్ యూత్ వింగ్ నాయకుడు, "ఏమీ అవసరం లేదు. సాయిబాబావారే ఈ ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూప్‌కి శాశ్వత అధ్యక్షులుగా కొనసాగుతారు. మేమందరం అండదండలుగా ఉంటాం" అని చెప్పగానే పులకించిపోయాను. దీనిని బట్టి మనం గ్రహించవలసింది ఏమిటంటే, సాయిసంస్థలద్వారా మనం ఏ పని చేస్తున్నా ప్రజల విశ్వాసాన్ని చూరగొనడానికి ప్రయత్నించాలి. మతమార్పిడికోసమో, లేదా అందరినీ సాయి భక్తులుగా మార్చే ఉద్దేశ్యంతోనో ఈ సేవాకార్యక్రమాలు చేస్తున్నామన్న అభిప్రాయం ప్రజలలో కలుగకుండా మనసుకోవాలి. ఇస్లాం మతవిశ్వాసాలకు విఘాతం కలిగించకుండా ఏ మంచి కార్యక్రమం చేపట్టినా మలేషియా ప్రభుత్వం సమర్థిస్తుంది. మేముకూడా మా కార్యక్రమాలన్నీ చాలా జాగ్రత్తగా చేస్తూ వస్తున్నాం. ప్రతి నెలా 'డ్రామా ఫెస్టివల్', 'వాక్ ఫర్ వేల్ఫ్యాస్' లాంటి ఏదో ఒక కార్యక్రమం ఫ్రెండ్‌షిప్ గ్రూప్‌ద్వారా చేస్తున్నాం.

మతసామరస్యం సాధించాలని కేవలం ఉపన్యాసాలిస్తూ, అన్ని మతగ్రంథాలనుండి సూక్తులను వల్లెవేస్తే లాభం లేదు. ఆ మంచిని ఆచరణలో పెట్టి, అందరూ కలసి సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తూ మతసమైక్యత ఆచరణయోగ్యమే అన్న విశ్వాసం ప్రజలలో కలిగించాలి. కాన్ఫరెన్సు హాళ్ళలో ఉపన్యాసాలనుండి కమ్యూనిటీ సేవలలో ప్రవేశించాలి. ఏ మతంవారు ఆ మత సిద్ధాంతాలను నూటికి నూరు శాతం ఆచరిస్తూ, మానవతా విలువలను పాటిస్తూ, ఇతర మతాలనుకూడా గౌరవిస్తూ అందరూ కలసి సమాజ శ్రేయస్సుకు పాటుపడడమే మతసామరస్యానికి సినలైన నిర్వచనం.

(2017 నవంబరులో ప్రశాంతినిలయంలో జరిగిన సర్వమత సమ్మేళనంలో మలేషియాకి చెందిన శ్రీ డాటో జగదీశన్ ప్రసంగానికి ఇది సంక్షిప్త స్వేచ్ఛానువాదం. జగదీశన్‌గారు నాలుగు దశాబ్దాలుగా స్వామి భక్తులు. మలేషియా సాయి సంస్థల అధ్యక్షులుగా చిరకాలం సేవలందించారు)

తెలుగుసేత: రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

సంస్కరణ పథం

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

ఒక వ్యక్తి ఉన్నతుడై సమాజంలో రాణించాలంటే సంస్కరణ అవసరం. సంస్కరణ అంటే మార్పుచెందడం, ఉన్నస్థితినుంచి ఉన్నతస్థితికి చేరటం అని అర్థం. ఉదా: ఒక బండరాయి అట్లాగే పడి ఉంటే దానిని తొక్కుతూ జనం నడుస్తుంటారు. అదే రాయిని నైపుణ్యంగల ఒక శిల్పి సుందరమైన దేవతావిగ్రహంగా తీర్చిదిద్దితే, అందరూ మొక్కుతారు. ధాన్యం రాసులుగా ఉన్నా ఆ స్థితిలో దానిని ఉపయోగపెట్టుకోలేం. వడ్లను దంచి బియ్యంగా మార్చినప్పుడే ప్రయోజనం, విలువకూడా పెరుగుతుంది. జడ పదార్థాలకే కాదు, మానవజాతికూడా సంస్కరణ అవసరం అంటారు భగవాన్. సంస్కరణల మూలంగానే ఒక జాతి సంస్కృతీ

సంప్రదాయాలు సుప్రతిష్ఠితమవుతాయి. ప్రపంచంలో గౌరవనీయ స్థానాన్ని అలంకరించగలుగుతుంది. ఇందుకు మన దేశమే ఉదాహరణ. భారతదేశానికి యోగభూమి, ధర్మభూమి, త్యాగభూమి, పుణ్యభూమి అను పేరు అకారణంగా రాలేదు. అనాదిగా ఎందరో మహర్షులు, మహనీయులు, త్యాగధనులు ధర్మానికి, నీతికి, నిజాయతీకి కట్టుబడి ఈ జాతి జీవన స్రవంతిని తీర్చిదిద్దారు. అంతకుమించి ఈ పుణ్యభూమిపై సాక్షాత్ భగవంతుడు పలుమార్లు మానవరూపం ధరించి వచ్చి తన లీలలు, మహిమలతో ప్రజానీకాన్ని ఆకర్షించి బాధలు తీర్చి, బోధలు సలిపి సంస్కరిస్తూ వచ్చాడు.

స్వాభిమానంతో మనకు మనం ఇచ్చుకున్న కితాబు కాదిది, ప్రపంచ దేశాల్లోని పలువురు ప్రముఖుల అభిప్రాయంకూడ. విశ్వవిజేత అలెగ్జాండర్ భారతదేశంపై దండెత్తడానికి సన్నాహాలు చేసుకుంటూ, తన గురువు ఆశీస్సుల నభ్యర్థించడానికి వెళ్ళాడు. గురువుగారు ఆశీస్సులందిస్తూ, “ఎటూ నీవు భారతదేశం వెళుతున్నావు కదా! అక్కడినుండి ఒక పిడికెడు మట్టి, కొంత పవిత్ర గంగాజలం, భగవద్గీత గ్రంథం, జ్ఞాన సంపన్నుడైన ఒక సన్యాసిని తీసికొని రా!” అన్నాడు. ఒక విదేశీ ఆధ్యాత్మిక గురువుకు ఈ దేశంపట్ల గల గౌరవాభిమానాలకు నిలువెత్తు నిదర్శన మిది. ప్రముఖ ప్రపంచ చరిత్రకారుడు ‘ఆర్నాల్డ్ టోయన్బీ’ పలు దేశాల ఆధ్యాత్మిక సంప్రదాయాలను, ఆధ్యాత్మిక అవగాహనలను విశ్లేషిస్తూ ఒక గ్రంథం రాశాడు. ముగింపుగా ఆయన రాసిందేమిటంటే, “నేను నాస్తికవాదిని. భారతదేశంలో వేళ్ళూనుకున్న పునర్జన్మ - కర్మసిద్ధాంతాలను విశ్వసించలేకుండా ఉన్నాను. అయినా వారు విశ్వసిస్తున్నట్లు మరుజన్మ అంటూ ఉంటే భారతీయునిగా జన్మించాలని ఉంది. ఆ దేశ సంస్కృతీసంప్రదాయాలకు వారసుడను కావాలని ఉంది. ఆధ్యాత్మికతను అర్థం చేసికోవలసి ఉంది” అని.

ఈ దేశంలో నీతి నిజాయతీలను పట్టిచూపే కొన్ని సంఘటనలు జ్ఞాపకం చేసుకుందాం. మౌర్య

సామ్రాజ్యాన్ని ఆర్యావర్తనమంతా విస్తరింపజేయటానికి తెర వెనుక మంత్రాంగం జరిపిన మహామేధావి చాణక్యుడు. ఒక రాత్రిపూట ప్రభుత్వ జమాఖర్చులు వ్రాయవలసి వచ్చింది. ఒక దీపాన్ని వెలిగించి ఆ కాంతిలో లెక్కలు వ్రాసుకున్నాడు. పని అయిపోగానే ఆ దీపాన్ని ఆర్పివేసి మరొక దీపం వెలిగించి కొంతసేపు వ్రాసుకున్నాడు. దగ్గరలో ఉన్న ఒక ప్రభుత్వోద్యోగి ఇందుకు కారణ మడిగాడు. అప్పుడు చాణక్యుడు, “మొదటి దీపంలో ఉన్న నూనె ప్రభుత్వ ఖర్చుతో కొన్నది. దాని కాంతిలో ప్రభుత్వ సంబంధమైన విషయాలు వ్రాశాను. రెండవసారి వెలిగించిన దీపంలోని నూనె నా స్వంత ఖర్చుతో కొన్నది. దాని వెలుగులో స్వంత విషయాలు వ్రాసుకున్నాను” అన్నాడు. అందుకే ఆయన చరిత్రలో తనకంటూ ఒక విశిష్ట స్థానాన్ని సంపాదించుకున్నాడు.

జాతిపితగా, మహాత్మునిగా పేరుపొందిన మోహన్ దాస్ కరమ్చంద్ గాంధీగారి దగ్గరకూడా రెండు పెన్నులు ఉండేవట. అందు ఒకటి కాంగ్రెసు పార్టీది, మరొకటి తన స్వంతది. పార్టీకి సంబంధించిన ఉత్తరాలు, వ్యాసాలు వ్రాసినప్పుడు మాత్రమే పార్టీ పెన్ను ఉపయోగించేవారు.

ఒక ధనికుడు వ్యాపారంలో అప్పుల పాలయ్యాడు. బాకీలు తీర్చలేక ‘ఐ.పి.’ పెట్టాడు. ఆయన కుమారుడు బాగా చదివి న్యాయవాది అయినాడు. రెండు చేతులా ధనం సంపాదించాడు. ఎన్నడో తన తండ్రికి అప్పులు ఇచ్చినవారి చిరునామాలు సేకరించి, వారి ఇళ్ళకు వెళ్ళి వడ్డీతోసహా బాకీలన్నీ తీర్చాడు. ఆ మహానుభావుడు ‘దేశబంధు’ బిరుదాంకితుడైన సి.ఆర్. దాస్. స్వాతంత్ర్యోద్యమ తొలి దశలో ఉద్యమాన్ని ముందుండి నడిపిన అగ్రనాయకుల్లో ఈయన ఒకరు. చేతిలో పుష్పలంగా ధనం, అధికారం, చుట్టూ వందిమాగధులు ఉన్నంతమాత్రాన చరిత్రలో స్థానం సంపాదించలేరు. జీవన సంగీతానికి నిజాయతీనే ప్రాణం, ప్రణవం అంటారు భగవాన్ బాబా.

చాణక్యుడు, సి.ఆర్.దాస్, గాంధీ మహాత్ముడు ఈనాటివారు కాదు, ప్రస్తుత సమాజం సంగతేమిటని

కొందరు అడుగవచ్చు. ఈనాడుకూడ నిజాయతీపరులు లేకపోలేదు. ఇటీవలి కాలంలో ఒక పెద్దమనిషి కూతురు వివాహానికిని బ్యాంకులో పైసాపైసా కూడబెట్టాడు. అమ్మాయి పెళ్ళి కుదిరింది. సంతోషంగా బ్యాంకులో డబ్బు విత్ డ్రా చేసి, ఒక సంచీలో పెట్టుకొని ఆటో ఎక్కాడు. తన ఇల్లు సమీపించగానే ఆటో దిగి గబగబా ఇంటికెళ్ళాడు. డబ్బుసంచీ ఆటోలో మరచిపోయాడు. ఆటో వెళ్ళి పోయింది. విషయం తెల్సికొని ఇంటిల్లిపాదీ బాధ పడుతున్నారు. అరగంట తర్వాత ఆటోవాలా ఈయన ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చి, డబ్బుసంచీ ఆటోలో మరచిపోయా రంటూ ఆయన చేతికిచ్చాడు. కుటుంబ సభ్యుల ఆనందానికి అవధులేవు. నిజంగా నీవు దేవుడవు బాబూ, అంటూ ఆటోవాలా కాళ్ళు మొక్కినంత పనిచేశాడు ఇంటి యజమాని. నీతినిజాయతీ, త్యాగభావం దైవాంశకు ప్రతిరూపం. నిజాయతీ అనేది జన్మతః కొంత వస్తుంది. మహాత్ముల జీవిత చరిత్రలు, పురాణపురుషుల గాథలు, భగవదవతారమూర్తుల ప్రవచనాలు, సత్గ్రంథ పఠనం, సత్సంగం ఈ దివ్యగుణాలను ద్విగుణీకృతం చేస్తాయి అంటారు భగవాన్.

నేటి సమాజంలో మానవతావిలువలు అడుగంటి పోతున్నాయని చాలామంది అనుకుంటుంటారు. అట్టివారికి స్వామివారి సందేశమేమిటంటే, “సమాజం సంగతి వదిలేయండి బంగారూ! ముందు మీ సంగతి ఆలోచించండి. మీరు విమర్శిస్తున్న సమాజంలో అంతర్భాగమైన మీరు నిజాయతీగా ఉంటున్నారా? త్యాగభావం, సేవాభావం కలిగియున్నారా? వ్యక్తి సంస్కారంపైనే కదా సమాజ సంస్కారం ఆధారపడి ఉంటుంది. మిమ్ము మీరు సంస్కరించుకోకుండా ఇతరులను విమర్శించే హక్కు మీకెక్కడిది?” అని. ఒక పుట్టుపండుగ సందర్భంగా శ్రీవారి అనుగ్రహ భాషణంలో, “కొంతమంది అనారోగ్యంగా ఉన్నదంటూ ‘సిక్ లీవ్’ పెట్టి పుట్టపర్తి వస్తున్నారు. దీనిని స్వామి అంగీకరించరు. సెలవు దొరకకపోతే అబద్ధం చెప్పి ఇక్కడకు రావటంకన్న రాకుండా ఉంటేనే స్వామి సంతోషిస్తారు” అన్నారు. నిత్య జీవితంలో సత్యధర్మాలకు ఇవ్వవలసిన ప్రాముఖ్యతను ఎరుకపరచే సందేశాల్లో ఒక ఆణిముత్యం ఈ అభిభాషణ.

స్వామివారంటారు, మానవ జీవిత లక్ష్యమేమిటంటే మానవత్వం నుండి మాధవత్వ స్థాయికి చేరడం. ఇందుకు నిరంతర సాధన కావాలి. ఈ సాధనకు అందరకూ అర్థమయ్యే విధంగా ఒక మార్గం చూపించారు స్వామి. అదేమంటే - దోషోపహారం, గుణాదానం. దోషోపహారం అంటే మనలో ఉన్న దుర్గుణాలను గుర్తించడం. గుణాదానమంటే దుర్గుణాల స్థానంలో సుగుణాలను ప్రవేశపెట్టడం. ఈ సందర్భంగా స్వామివారొక ఉదాహరణ చెప్పారు. ఒక గ్లాసులో బాగా మురికినీరు చేరింది. మురికినీరు స్థానంలో మంచినీరు నింపాలి. గ్లాసు వంచి ఒకేసారి మురికినీరు పారబోయటం సాధ్యం కాదు. ఏమి చేయడం? గ్లాసును అట్లా ఉంచి మంచినీటిని ధారగా అందులో పోస్తుండాలి. ఈ ప్రక్రియ కొంతసేపు కొనసాగితే మురికినీరు, మంచినీరు కల్ని గ్లాసులో నుండి బయటకు పోతాయి. చివరికి మంచినీరు మాత్రమే గ్లాసులో మిగులుతుంది. దోషోపహారం గ్లాసులోని మురికినీటికి, గుణాదానం మంచినీటికి ప్రతీకలు. గ్లాసు మన హృదయానికి ప్రతీక. సాధన జరిగితే మనలోని అవగుణాలన్నీ బలహీనమై సద్గుణాలు స్థాపితమవుతాయి.

జడపదార్థాల సంస్కరణ ఒక్కసారితో పూర్తి అవుతుంది. కానీ హృదయ సంస్కరణ ఒక్కసారితో పూర్తి అయ్యేది కాదు. అవలక్షణాలు బయటికి పోయినట్లే పోయి

మనకు తెలియకుండానే వచ్చి హృదయంలో చేరిపోతాయి. అందుకే మానవ సంస్కరణ నిరంతరం కొనసాగుతూనే ఉండాలంటారు భగవాన్. ఇది కష్టతరమైనదేగాని అసాధ్యం కాదు. సంస్కరణ ప్రక్రియ లేకపోతే మానవులు ఉన్నతస్థాయిని చేరకపోగా అధమస్థాయికి దిగజారి పోతారు. బస్సులు, లారీలు, జీపులు కొండలు గుట్టలను ఎక్కేటప్పుడు పెద్దగా శబ్దం చేసుకుంటూ, తక్కువ వేగంతో భారంగా వెళ్తుంటాయి. మరి క్రిందికి దిగేటప్పుడు వేగం పెరుగుతుంది. సునాయాసంగా దిగిపోతాయి. మానవ జీవితం కూడా ఇంతే. మానవత్వం నుండి పశుత్వానికి దిగజారటానికి కష్టపడనక్కర్లేదు. కానీ, మానవత్వం నుండి ఉన్నతమైన మాధవత్వం గమ్యంగా కొనసాగేటప్పుడు కఠిన సాధన కావాలి. ఒక్కొక్క చెడు గుణాన్ని అవలక్షణాన్ని తొలగించుకుంటూ, మంచి గుణాలను పెంచుకుంటూ కష్ట సుఖాలను సమదృష్టితో స్వీకరిస్తూ, ఎట్టి పరిస్థితులు ఎదురైనా భగవత్ ప్రసాదంగానే భావిస్తూ గమ్యాన్ని మననం చేసుకుంటూ, భగవంతుని స్మరిస్తూ ముందుకు సాగిపోవాలి. అట్టివారు గొప్ప పేరు సంపాదించకున్నా మంచిపేరు సంపాదించుకోగలరు. ఇదే సరియైన సంస్కరణపథం అంటారు మన ప్రియతమ భగవాన్ బాబావారు.

(భగవాన్ అనుగ్రహ భాషణలు ఆధారంగా)

మృత్యుభయం లేనిదెవరికి?

శ్రీరామ పట్టాభిషేక మహోత్సవ సందర్భంగా అయోధ్యానగరమంతయు వివిధాలంకరణలతో అశేష జన సందోహంతో కళకళలాడింది. మనువు ధరించిన కిరీటమును ధరించడం సూర్యవంశపు రాజుల సంప్రదాయం. ఆ సంప్రదాయము ననుసరించి వసిష్ఠుడు, వామదేవుడు, జాబాలి ముగ్గురూ కూడి రాముని శిరస్సుపై ఆ కిరీటమునుంచారు. అనేకమంది రాజులు, రారాజులు, ఋషులు, సామంతులు ఈ మహోత్సవంలో పాల్గొన్నారు. సింహద్వారమువద్ద పెద్దపెద్ద అక్షరాలతో, “సత్యధర్మాభియుక్తానాం నాస్తి మృత్యుభయం” అని వ్రాయబడిన బోర్డు కనిపించింది. అనగా, సత్యధర్మాలతో జీవితం గడిపేవారికి మృత్యుభయం లేదని అర్థం. ఎందుకంటే, సత్యధర్మాలు పాటించేవారికి తిరిగి మరొక జన్మ ఉండదు. జన్మ ఉంటేనే కదా మరణముండేది!

- బాబా

సాయి సాహిత్యంలో సామెతల సౌరభం

డా॥ ఆర్. వసంతలక్ష్మి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి వాక్ప్రసూన హారములో పద్యపారిజాతాలు, కథాకల్పారాలు, గేయమందారాలు, సామెతల విరజాజులు వసివాడని సౌరభాలతో నిత్యసూతనంగా పరిమళిస్తూ పఠితలను, శ్రోతలను ఆధ్యాత్మికపథంలో పయనింపజేస్తాయి. దివ్యప్రపంచనాలలో సందర్శనుసారముగా ప్రయుక్తమయ్యే సామెతలు, పండిత పామర జన రంజకాలై, అతి సూక్ష్మంగా, స్వాభావికంగా పారమార్థిక సందేశాన్ని అందిస్తాయి. హాస్య, వ్యంగ్య, చమత్కార ధోరణులతో, లోక వ్యవహారానికి భిన్నమైన నేపథ్యముతో కూడిన సాయి సాహిత్యంలో సామెతలు, భావితరానికి జీవన సత్యాలను ఆవిష్కరించే మార్గసూచికలు, హెచ్చరికలు. సామెతలను చిన్నకథతో సమన్వయపరచి, సాయి ప్రబోధామృతం ఆస్వాదించే ఆసక్తిని నవతరానికి వినూత్నరీతిలో కలిగించే చిరుప్రయత్న ఫలితం ఈ వ్యాసం.

“అన్నీ వడ్డించిన విస్తరి అణగిమణిగి ఉంటుంది. ఏమీ లేని విస్తరి ఎగిరెగిరి పడుతుంది.”

విద్యాధికునకు వినయమే వెలలేని భూషణం. అవివేకికి అహంకారమే అనర్థదాయకం. ఆడంబరము గల వ్యక్తి సాధించే ఘనత చిచ్చుబుడ్డివలె తాత్కాలికమే. మరుక్షణమే అవమానం పొందాల్సివస్తుంది. నిరాడంబరము శాశ్వత గౌరవప్రదము.

ప్రసిద్ధ విద్యావేత్త, సంఘసంస్కర్త అయిన ఈశ్వర చంద్ర విద్యాసాగర్ అతి నిరాడంబరంగా ఉండేవాడు. అతని వేషధారణ అతి సామాన్యంగా ఉండేది. ఒకసారి ప్రక్క గ్రామంలో ఉపన్యాసం ఇవ్వడానికి ట్రైనులో బయల్దేరాడు. అతని ఉపన్యాసం వినడానికి బయల్దేరిన ఒక బ్రిటీషు అధికారి కూడా ఒక సూటుకేసుతో అదే ట్రైనులో ప్రయాణించాడు. అయితే, అతను అంతకు ముందెన్నడూ విద్యాసాగర్‌ని చూసి ఎరుగడు. స్టేషనులో రైలు దిగుతూనే బ్రిటీషు అధికారి, “కూలీ! కూలీ!” అని అరవడం మొదలుపెట్టాడు. “ఈ చిన్న సూట్‌కేసు మోయటానికి కూలీ ఎందుకండీ?” అంటున్న విద్యాసాగర్

మాటల్ని అతను పట్టించుకోకుండా కూలీకోసం వెతుకుతుంటే, విద్యాసాగర్ తానే అతని చేతనుండి పెట్టెను తీసికొని స్టేషన్ బయటికి మోసుకొని తెచ్చాడు. ఆ అధికారి పర్చు తెరిచి విద్యాసాగర్‌కు కొంత డబ్బు ఇవ్వబోతే, “అయ్యా, ఈ సేవయే నాకు కూలీ” అంటూ విద్యాసాగర్ అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయాడు.

ఉపన్యాసం జరిగేచోటికి చేరుకున్నాడు ఆ అధికారి. వేదికమీద కార్యనిర్వాహకులు విద్యాసాగర్‌కి పూల మాలలతో స్వాగతం పలుకుతుంటే, రైల్వేస్టేషన్‌లో తన పెట్టె మోసిన వ్యక్తి అతనేనని గుర్తించి ఆ అధికారి తన ప్రవర్తనకు సిగ్గుతో తల దించుకున్నాడు. సూర్యునివంటి విద్యాసాగర్ ముందు తానొక మిణుగురు పురుగు వంటివాడను అనుకున్నాడా అధికారి.

“కడుపునొప్పికి కంటి కలికం (మందు) పెట్టినట్లు...”

కడుపునొప్పి వస్తే దానికి తగిన ఔషధం వాడాలి. అంతేకానీ కంటిలో కలికం వేయడంవలన కంటికి బాధ కలుగుతుంది తప్ప కడుపునొప్పి నివారణ కాదు కదా! అదేవిధముగా, మానవుడు సమస్య ఒకచోట అయితే

పరిష్కారాన్ని మరోచోట వెతుకుతున్నాడు. అంతరంగంలో కోల్పోయిన శాంతికొరకు బాహ్య ప్రపంచంలో అన్వేషణ సాగిస్తున్నాడు.

ఒక ముసలమ్మ వీధిదీపం వెలుగులో ఏదో వెతకడం గమనించి అటుగా వెళుతున్న ఒక వ్యక్తి, “అవ్వా, ఏమి వెతుకుతున్నావు? నేను సాయం చేయానా?” అని అడిగాడు. అప్పుడా అవ్వ, “నాయనా! గుడిసెలో కూర్చుని నేను చినిగిపోయిన చీరను కుట్టుకుంటుంటే నా చేతి నుండి సూది జారి క్రిందపడిపోయింది. దానికోసం వెతుకుతున్నాను” అన్నది. “గుడిసెలో సూది పడిపోతే ఇక్కడ వెతుకుతున్నావేమిటి?” అని అడుగగా, “గుడిసెలో చీకటిగా ఉంది. అందుకని వీధిదీపాల వెలుగులో వెతుక్కుంటున్నాను” అన్నది. “ఈ ముసలిదానికి మతి లేదు” అనుకుంటూ ఆ వ్యక్తి అక్కడినుండి జారుకున్నాడు. సమస్య మూలం ఒకచోట, పరిష్కారంకోసం అన్వేషణ మరొకచోట, వృథా ప్రయాస!

“ఒడిని బద్దను పెట్టుకొని ఊరంతా వెతికినట్లు...”

మానవుడు తనలో అంతర్లీనంగా ఉన్న ఆత్మశక్తిని గుర్తించలేక బాహ్యప్రదేశాలలో అన్వేషిస్తాడు. ఫలితం శూన్యం. దృష్టి అంతర్ముఖం కావాలి. స్మృతి గలవానికి చెంతనున్న వస్తువులు తెలుస్తాయి. కానీ విస్మృతి గలవారు తమ వంటిపై నగలున్నను లేనట్లు భావించి దూరమున వెదకడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అజ్ఞాని ఆత్మవిస్మృతివలన తనలోనున్న ఆత్మను గుర్తించలేదు.

ఒక శ్రీమంతుడు తమ ప్రక్కగ్రామంలో జరుగుతున్న జాతరకు వెళ్ళాడు. అతని దగ్గర ఉన్న డబ్బును కాజేయడానికి ఒక దొంగ అతనితో మంచి మాటలు మాట్లాడి పరిచయం పెంచుకున్నాడు. ఇద్దరూ కలసి రాత్రికి ఒక సత్రంలో బసచేశారు. అందరూ నిద్ర పోయిన తరువాత దొంగ మేలుకొని, శ్రీమంతుని డబ్బు సంచీని కాజేయాలని బాగా వెదికాడు. కానీ ఫలితం లేకపోయింది.

తెల్లవారుర్భామున దొంగ ఆ శ్రీమంతుని నిద్ర లేపి, “ఇక్కడ దొంగలు ఎక్కువగా ఉంటారు. మీరు మీ సంచీని జాగ్రత్త చేసుకున్నారా?” అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు శ్రీమంతుడు, “అవునవును, అందుకే రాత్రి నా సంచీని నీ

తలగడ క్రింద పెట్టాను” అంటూ తన సంచీని దొంగ తలగడ క్రిందనుండి తీసుకున్నాడు. డబ్బు సంచీ రాత్రంతా తన తలక్రిందనే ఉన్నప్పటికీ ఆ విషయం తెలియక దొంగ ఇతర ప్రదేశాలన్నిటినీ వెదికాడు.

ఈ కథలోని దొంగవలె మానవుడు తనలో అంతర్గతంగా ఉన్న ఆత్మశక్తిని గుర్తించలేక బాహ్య ప్రదేశాలలో వెదకటానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాడు.

“ముద్ద (శుద్ధ) ఖర్జూరం రుచి చూసినవారికి చింతపండు రుచిస్తుందా?!”

దైవప్రేమను అనుభవించినవారికి ప్రాకృతిక భోగ భాగ్యములు ఏమాత్రము రుచించవు.

“అంబుజోదర దివ్యపాదారవింద

చింతనామృతపాన విశేష మత్త చిత్త

మేరీతి నితరంబు జేరనేర్పు?” అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు.

కృష్ణ భక్తుడైన సూరదాసు అంధుడు. భక్తి పారవశ్యముతో సూరదాసు గానం చేస్తూంటే గోపాల బాలునివలె శ్రీకృష్ణుడు పాటకు తగినట్లు మురళిని వాయించేవాడు.

ఒకనాడు కృష్ణుడు తన దివ్య హస్తముతో సూరదాసు నేత్రాలమీద మెల్లగా స్పృశించాడు. సూరదాసు కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి మధురమోహనమైన శ్రీకృష్ణుని దివ్య మంగళ స్వరూపం కనిపించింది.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు, “సూరదాస్! నీకు దృష్టిని అనుగ్రహిస్తాను. ఈ జగత్తును చూడాలని నీకిష్టమా?” అని అడిగాడు.

అప్పుడు సూరదాసు, “కృష్ణా! నీ దివ్యమంగళ రూపాన్ని దర్శించిన నాకు ఇంక భౌతిక నేత్రాలు అవసరం లేదు. అంతర్నేత్రములు చాలు” అని పలికాడు.

దివ్యప్రేమామృతమును గ్రోలినవారికి అనిత్యము, అశాశ్వతము, అసత్యము అయిన జగత్తు ఏరీతిగా రుచించగలదు?!

త్యాగరాజు కూడా, “నిధి చాల సుఖమా? రాముని సన్నిధి సేవ సుఖమా?” అని తంజావూరు మహారాజు పంపిన అమూల్యమైన కానుకలను తృణప్రాయంగా తిరస్కరించాడు. ❖

సాయివిద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

ఏ మార్గం ఉత్తమం?

డా॥ దీపక్ ఆనంద్

అవి 2000 సం॥ దసరా నవరాత్రులు ఎంతో కమనీయంగా, అంగరంగ వైభవంగా జరుగుతున్న రోజులు. స్వామి నిత్యం తమ అనుగ్రహ భాషణమును భక్తులకు అందిస్తూ ఉన్నారు. ప్రతి రోజూ స్వామివారి దివ్యోపన్యాసానంతరం నాతోపాటు మరికొందరికి ఇంటర్వ్యూ గదిలో స్వామి చెంత కొద్దిసేపు కూర్చునే అవకాశము లభిస్తూ ఉండేది.

మొదటిరోజు భగవాన్ కర్మయోగ వైశిష్ట్యము గురించి అద్భుతంగా ప్రసంగించారు. ఆరోజున ఇంటర్వ్యూ గదిలో మేము స్వామి చెప్పిన దివ్యోపన్యాస సారాంశమును నెమరు వేసుకున్నాము. ఈ చరాచర ప్రకృతిలో సమస్త

జీవులూ కర్మకు బద్ధులేననీ, దేవతలతో సహా ప్రతి ఒక్కరూ కర్మలు ఆచరించి తీరవలసిందేననీ తెలిపారు. బాహ్యదృష్టికి కొందరు ఏ పనీ చేయకుండా ఉన్నట్లు కనిపించవచ్చుకానీ అంతరంగికంగా కర్మ జరుగుతూనే ఉంటుందన్నారు. మనం గతంలో చేసిన కర్మలే ఇప్పటి జీవితాన్ని నిర్దేశిస్తూ ఉంటాయని, ముల్లును ముల్లుతోనే తీసివేసిన చందంగా దుష్కర్మలనే ముళ్ళను సత్కర్మలనే ముళ్లతో తొలగించి చివరికి రెంటినీ పెరికి పారవేయ వలసి ఉంటుందన్నారు.

కర్మయొక్క మాలిన్యం అంటకుండా ఉండేందుకు స్వామి చెప్పిన అద్భుత ఉపాయం ఏమిటంటే కర్మ చేసే ముందు స్వామిని తలుచుకోవాలనీ, కర్మ పూర్తయిన తర్వాత దానిని తమకు సమర్పించాలనీ తెలిపారు. ఈ సందర్భంగా స్వామి శంకర భగవత్పాదులు తమ సౌందర్యలహరిద్వారా జగతికి అందించిన ప్రార్థనను ప్రస్తావించారు. “తల్లీ, నా నడక నీకు ప్రదక్షిణం కావాలి, నేను తినే ఆహారం నీకు నైవేద్యం కావాలి, నేను చేసే స్నానం నీకు అభిషేకం కావాలి, నా నిద్ర సమాధి స్థితి కావాలి” అని వారు ప్రార్థించారు. “ఇలా ప్రతి ఒక్కటి నాకు అర్పణ చేస్తే నీవు నావాడివే అవుతావు” అంటూ ఫలాపేక్షరహితంగా చేసిన కర్మ ఉత్తమమైనదిగా ప్రకటించారు స్వామి.

మరుసటిరోజు స్వామి కర్మమార్గముయొక్క ప్రాముఖ్యతను కొంత తగ్గిస్తూ భక్తిమార్గమే ఉత్తమమైనది అంటూ ప్రసంగించారు. దీనికి కారణంకూడా వివరించారు. కర్మలన్నీ కర్తృత్వ భావనతోనే కూడి ఉంటాయి. దీనివల్ల అహంకారం ప్రబలే అవకాశం ఉంది. ముఖ్యంగా ఈ కలియుగంలో కోరికలు లేకుండా నిస్వార్థ భావంతో కర్మ చేయడం చాలా కష్టం. కోరిక తీరితే అహంకారము, తీరకపోతే కోపము ప్రజ్వలిల్లుతూ ఉంటాయి అన్నారు. ఇందుకు ఉదాహరణగా అర్జునుడి ఉదంతం సెలవిచ్చారు. మహాభారత యుద్ధానంతరం అర్జునునిలో ఒకవిధమైన అహంకారము తలెత్తింది. కేవలం తనవల్లనే యుద్ధంలో విజయం చేకూరిందని, ఇందులో కృష్ణుని ప్రమేయం ఏమీ లేదని, ఆయన కేవలం తన రథసారథి మాత్రమేనని భావించాడు. తన భక్తునిలో

పొడచూపిన ఈ లోపమును సరిదిద్దే అవకాశంకోసం కృష్ణపరమాత్మ ఎదురుచూశాడు. యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత ఇద్దరూ తమ బసకు ఏతెంచిన తదుపరి కృష్ణుడు మొదట అర్జునుని రథం దిగమన్నాడు. కానీ అర్జునుడు అహంకారాన్ని ప్రదర్శిస్తూ, కృష్ణుడు సారథి కాబట్టి మొదట కృష్ణుడే దిగాలన్నాడు. కానీ, కృష్ణుడు కాస్త కోపం నటిస్తూ స్వరాన్ని హెచ్చించడంతో అర్జునుడు భయపడి తానే ముందు రథం దిగాడు. మరుక్షణమే కృష్ణుడు రథం నుండి క్రిందికి దుమకడమూ, రథం భయంకరమైన అగ్ని జ్వాలలకు ఆహుతి కావడం రెండూ ఒకేసారి జరిగిపోయాయి. నిశ్చేష్టుడై చూస్తున్న అర్జునునితో కృష్ణ పరమాత్మ, “యుద్ధంలో నీపై ప్రయోగింపబడిన ఆగ్నేయాస్త్రము వంటి పలు దివ్యాస్త్రాల ప్రభావాన్ని నా కాలిక్రింది నొక్కిపెట్టాను. నేను రథంపై ఉన్నంతసేపు అవి నీకు ఏమాత్రం హాని కలిగించలేకపోయాయి. ఇప్పుడు నేను రథం దిగడంతో ఆ అస్త్రశస్త్రాలు రథాన్ని ఎలా దహించివేస్తున్నాయో చూడు” అన్నాడు. ఆ అగ్నిజ్వాలలు రథంతోపాటు అర్జునుని అహంకారమునుకూడా దహించి వేయగా అతడు కృష్ణునికి పాదాక్రాంతుడయ్యాడు.

స్వామి ఈ సంఘటన వివరించగానే నేను వెంటనే, “స్వామీ! గీతాసారాంశమంతా విని విశ్వరూప దర్శనము కూడా చేసుకున్న అర్జునుడంతటివానికే కర్తృత్వ భావం కలిగితే, ఇక మావంటి సామాన్యుల పరిస్థితి ఏమిటి?” అని అడిగాను. అప్పుడు స్వామి భక్తిమార్గము గురించి చెబుతూ ఈ కలియుగంలో దీనిని మించినది మరొకటి లేదన్నారు. రాధ, సుగుణల భక్తి ప్రపత్తులగురించి ప్రస్తావించారు.

వ్రేపల్లెకు కొత్తగా అరుదెంచిన నవవధువు సుగుణ ఆనాటి ఆచారం ప్రకారం దీపం వెలిగించుకోవడానికి యశోదమ్మ ఇంటికి వెళుతుంది. అక్కడ తన ఆరాధ్య దైవం కృష్ణుని జాడకానక పరితపిస్తూ ఉన్న సందర్భంలో హఠాత్తుగా తాను వెలిగించుకుంటున్న దీపంలోనే కృష్ణ దర్శనం అవుతుంది. ఆనందపారవశ్యంతో ఆమె మైమరచిపోయి దీపంలో తన వ్రేలు కాలుతున్న సంగతి కూడా గ్రహించలేకపోతుంది. అటువంటి భక్తి మీలో ఉదయించినప్పుడు సమస్త కర్మలూ వాటంతట అవే

భస్మీపటలం అవుతాయి అన్నారు స్వామి. అటువంటి భక్తి కలగడానికి నామస్మరణను మించిన సాధన లేదు. అట్టి భక్తే మనసును పరిశుద్ధం చేసి, పరమాత్మునిపై లగ్నమయ్యేలా చేస్తుంది. అప్పుడు సుఖదుఃఖాలు, నిందా స్తుతులూ, మానావమానాలూ దేనికీ స్పందించని సమత్వస్థితి లభిస్తుంది అన్నారు స్వామి

ఇదే సందర్భములో స్వామి మీరాబాయియొక్క భక్తిని ప్రస్తుతిస్తూ, ఆమెకివ్వబడిన విషముకూడా అమృతంగా మారిపోయేటట్లు చేసింది ఆమె నిశ్చల భక్తే అన్నారు.

ఇంత అద్భుతంగా భక్తిమార్గముగురించి కొనియాడిన స్వామి మరుసటిరోజు భక్తిమార్గముయొక్క ప్రాముఖ్యత కొంతమేర తగ్గించి జ్ఞానమార్గమే ఉత్తమ మార్గము అని ప్రసంగించారు. నేటి భక్తుల విశ్వాసం గాలికి ఎగిరిపోయే ఎండుటాకులా ఉంటోందని, ఏది జరిగినా ఇనుపగుండు వలె నిశ్చలంగా ఉండగలిగినవాడే నిజమైన భక్తుడనీ, అట్టి నిజమైన భక్తునికోసం తాను వెతుకుతూనే ఉన్నాననీ చెప్పారు.

ఇవన్నీ విన్న తర్వాత, ఇంతకీ భగవంతుని చేరుకోవడానికి ఏది ఉత్తమోత్తమమైన మార్గము? అన్న ప్రశ్న నాలో తలెత్తింది. నా అదృష్టవశాత్తూ ఆరోజు స్వామి దివ్యోపన్యాసం తరువాత భక్తులకు పంచడానికి ఇంటర్వ్యూ గదినుండి స్వీట్ బాక్స్ లు తెచ్చే అవకాశం నాకు లభించడంతో లోపలికి వెళ్ళాను. స్వామి తమ సింహాసనంలో ఆసీనులై ఉన్నారు. నేను స్వామిని ప్రసన్నం చేసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఒకేసారి రెండు బాక్సులు పైకెత్తుకున్నాను. స్వామి నన్ను దగ్గరికి పిలిచారు. బాక్సులు క్రిందపెట్టి స్వామి పాదాలచెంత మోకాళ్ళపై నిలిచాను. “ఒక్క పెట్టె మాత్రమే తీసుకువెళ్ళు. రెండూ ఒకేసారి తీసుకెళ్ళదలిస్తే మరొకరి సహాయం తీసుకో” అన్నారు.

నా సందేహం నివృత్తి చేసుకోవడానికి అదే మంచి తరుణంగా భావించి, “స్వామీ! గత మూడు రోజులుగా మీరు కర్మ, భక్తి, జ్ఞానమార్గాల విశిష్టతను బోధిస్తూ వచ్చారు. ఈ మూడింటిలో ఏది ఉత్తమమైనది స్వామీ?” అని అడిగాను.

స్వామి ప్రసన్నంగా నన్ను చూస్తూ, “ఎప్పుడైనా నిచ్చెనను చూశావా?” అన్నారు.

నా ప్రశ్నకీ, నిచ్చెనకీ మధ్య సంబంధమేమిటో అర్థం కాక, “చూశాను స్వామీ” అన్నాను.

“ఎలా ఉంటుంది?” అన్నారు స్వామి.

“రెండు పొడవైన కర్రలమధ్య పైకి ఎక్కడానికి వీలుగా చిన్నచిన్న కర్రలు అడ్డంగా చేర్చి ఉంటాయి” అన్నాను.

“సరిగ్గా చెప్పావు. ఆ రెండు పొడవైన కర్రలే భక్తి, జ్ఞాన మార్గాలు. కానీ నీవు చిన్నచిన్న అడుగులు వేస్తూ కర్మమార్గమనే బాటలో పైకి వెళ్ళాలి. కనుక, నీవు ఏది ఎంచుకున్నా తక్కినవి రెండూ దానికి కలుస్తాయి” అంటూ “రామకృష్ణ పరమహంస భక్తుడా? జ్ఞానా?” అని ప్రశ్నించారు స్వామి.

“భక్తుడే కదా స్వామీ” అన్నాను.

“మరి జ్ఞానులంతా ఆయనవద్దకు చేరి జ్ఞాన మార్గంలోని నిగూఢ రహస్యాలు ఎలా గ్రహించారు?” అని ప్రశ్నించారు.

నేను మౌనంగా ఉండిపోయాను. “శంకరాచార్యుల వారు భక్తుడా? జ్ఞానా?” అని తిరిగి ప్రశ్నించారు.

“జ్ఞాని కదా స్వామీ” అన్నాను.

“మరి భజగోవిందం వంటి భక్తిమార్గ ప్రబోధక గ్రంథాలు ఎందుకు రచించారు?” అని అడిగారు.

మౌనమే నా సమాధానం.

అప్పుడు స్వామి, “చూడు బంగారూ! భూమి ఈవిధంగా తన కక్ష్య వీడకుండా చరించగలుగుతున్నదంటే ఎందరో యోగులూ, మహర్షులూ హిమాలయాల్లో, దండకారణ్యాలలోనూ చేరి చేస్తున్న ప్రార్థనలే కారణం. నీకు నచ్చిన మార్గం ఎన్నుకొని ముందుకు సాగు. పైకి వెళ్ళిన తర్వాత ఈ మార్గాల మధ్య భేదాలూ, హెచ్చుతగ్గులూ లేవనీ, ఒకే ఫలితం కలిగిస్తాయనీ నీవు గ్రహిస్తావు” అన్నారు.

తేలికపడ్డ మనసుతో ఒకప్రక్క స్వామి హృదయంలో నింపిన అమృతభాండముతోనూ, మరొకప్రక్క స్వీట్ బాక్స్ తోనూ ఇంటర్వ్యూ రూమ్ వెలుపలికి వచ్చాను.

భగవంతుని చేరే మార్గాలలో భేదం లేదు. వాటిని ప్రబోధించే మతగ్రంథాలలోనూ భేదం లేదు. ఈ భావన మనలో దృఢపడినప్పుడు తారతమ్యాలు, వైషమ్యాలు నశించి వసుధైక కుటుంబం ఏర్పడి భువిని శాంతి నెలకొంటుంది.

(రచయిత స్వామి సన్నిధిలో ఎమ్.బి.ఎ., పిహెచ్.డి. చేసి ప్రస్తుతం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలో అధ్యాపకునిగా సేవలందిస్తున్నారు) ❖

తెలుగుసేత: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

❖ దృష్టిని అరికట్టుకుంటే సృష్టియే వశమైపోతుంది ❖

విశ్వామిత్రుడు తన యాగము పూర్తియైన తరువాత రామలక్ష్మణులను మిథిలాపురమునకు తీసికొని వెళ్ళాడు. గురువాజ్ఞను తీసుకొని రామలక్ష్మణులు పురవీధులలో సంచరిస్తూంటే ఎక్కడివారక్కడే నిలచిపోయి రెప్పవాల్చుకుండా చూడసాగారు. రామలక్ష్మణులు తలలు వంచుకొని నడుస్తూ వెళుతుంటే ఒక్కసారి వారిని చూడాలని స్త్రీలు తహతహలాడారు. పువ్వులతో కొడితే వారేమైనా తమవైపు చూస్తారేమోనన్న ఆశతో పువ్వులను చల్లారు. కానీ ఎవరెంతగా చల్లినప్పటికీ రామలక్ష్మణులు స్త్రీల నెవ్వరినీ చూడలేదు, తలలు వంచుకొని నడుస్తూ వచ్చారు. ఇదే రామభక్తులు చేయవలసిన ప్రధానమైన సాధన. దృష్టిని అరికట్టుకొన్నవానికి సృష్టియే వశమైపోతుంది. రాముడు దృష్టిని అరికట్టుకొన్నవాడు కనుకనే భూజాతయైన సీత అతని వశమైపోయింది. ఇలాంటి పవిత్రమైన సందేశాలు ఎన్నో రామచరిత్రలో మనకు గోచరిస్తాయి.

- బాబా

ఆర్మత్రాణపరాయణుడు

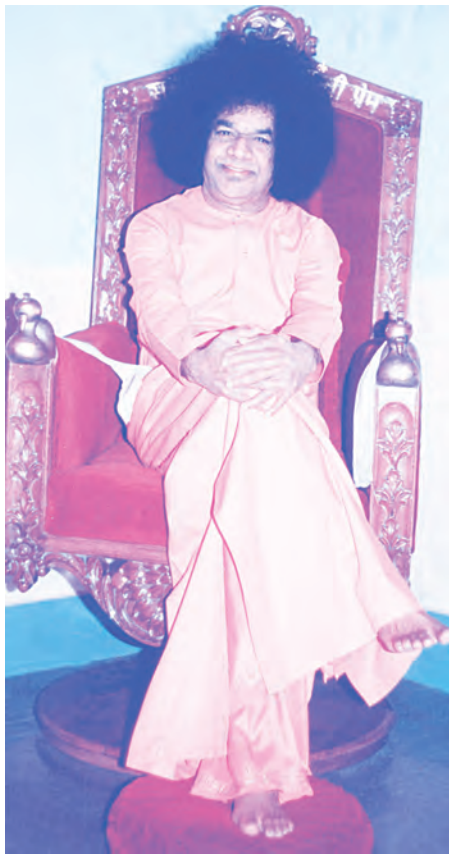
ఆ

ప్రా॥ సత్య గౌరీశంకర్

బు

అది 1992 సం॥. నేను అమెరికాలో ఒక వైద్యపరికరాల సంస్థలో సైంటిస్టుగా పనిచేస్తున్న రోజులు. ఆ ఏడాది వేసవిలో మాతో కొన్ని నెలలు గడవడానికి మా అమ్మ, నాన్న మే నెల 21న న్యూజెర్సీకి వచ్చారు. వాళ్ళకు దేశమంతా తిప్పి చూపించడానికి పక్కాగా ఒక ప్రణాళికను సిద్ధం చేసుకున్నాను. కానీ, తానొకటి తలిస్తే దైవమొకటి తలచినట్లు స్వామి 'మాస్టర్ ప్లాన్'కు లోబడి నా ప్లాన్లన్నీ మారిపోయాయి. అమెరికా చేరిన మూడు రోజులకే మా నాన్నగారికి మూత్రంలో రక్తం పడడం ప్రారంభమైంది. యూరాలజిస్టు జరిపిన టెస్టులవల్ల నాన్నగారికి బ్లాడ్ కేన్సర్ అన్న భయంకరమైన నిజం బయట పడింది. శస్త్రచికిత్స తప్ప గత్యంతరం లేదన్నారు. అందుకయ్యే ఖర్చు భరించేందుకు మాకు శక్తి లేదు. నాన్నగారికి టూరిస్ట్ మెడికల్ ఇన్సూరెన్సు ఉంది. కానీ, అదే మూలకూ సరిపోదు.

మేమంతా ఏం చెయ్యాలో తెలియని అయోమయంలో ఉంటే, మా అమ్మ తన ఆవేదనను వ్యక్తం చేస్తూ స్వామికి ఒక ఉత్తరం (1992 జూన్ 4వ తేదీన) రాసింది. ఆ జాబును అప్పట్లో ప్రశాంతినిలయంలో స్వామి కాలేజిలో పనిచేస్తున్న మా అంకుల్ ప్రొ॥ మోహన కృష్ణకు పోస్టు

చేశాం. అమ్మ ఆ ఉత్తరంలో నాన్నగారి కేన్సర్ సంగతి దర్శనం సమయంలో స్వామికి విన్నవించి వారి దివ్యాశీస్సులు అర్థించమని రాసింది. సాయి యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా ఉన్నందున ఆయన మందిరం వరండాలో స్వామివారికి తన ప్రార్థనను నేరుగా తెలియజేయగలరని ఆమె ఆశించింది. ఉత్తరం పోస్టు చేసిన తర్వాత ఆవిష్కృతమైన దివ్యనాటకంలో వివరణకందని సంఘటనలెన్నో జరిగాయి.

న్యూజెర్సీలో మా ఇంటికి దగ్గరలోనే యూరాలజిస్టుగా ప్రాక్టీసు చేస్తున్న డాక్టరు వచ్చి నాన్నగారిని పరీక్షించి, "కేన్సర్ బాగా ముదిరిపోవడమేగాక ఇతర భాగాలకు వ్యాపించింది కూడా. శస్త్రచికిత్సకూడా కష్టమే" అన్నారు. ఆపరేషన్ కోసం

ఇండియా వెళ్ళిపోతానంటున్న నాన్నగారి దగ్గర కూర్చుని, ఆ ఆపరేషన్ ఇండియాలో సాధ్యంకాదని, అమెరికాలోనే చేయించుకొమ్మని నచ్చజెప్పారు. జూన్ 17న ఆపరేషన్ చేయాలని నిర్ణయించారు. దానికి ముందు చేయాల్సిన టెస్టులు వగైరా ప్రారంభమయ్యాయి.

నాకు మాత్రం ఆపరేషన్ కయ్యే ఖర్చు తలుచుకొని భయమేసింది. వ్యాధి ఇక్కడకు రాకముందే ఉంది కాబట్టి, రోగికి సందర్భకుల బీమా వర్తించదని ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ

వారు ఖరాఖండిగా చెప్పేశారు. ఆపరేషన్ కు కొద్దిరోజుల ముందు స్వామి నా కలలోకి వచ్చారు. “నువ్వు ఆపరేషన్ సంగతి చూసుకో, నేను ఇన్సూరెన్స్ సంగతి చూస్తాను” అని చెప్పి అదృశ్యమయ్యారు. బీమా సౌకర్యం ఉండదని అధికారులు వ్రాతపూర్వకంగా తెలిపిన నేపథ్యంలో స్వామి మాటలు ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో నాకు బోధపడలేదు. అందువల్ల ఆ కలని పెద్దగా పట్టించుకోలేదు.

ఆపరేషన్ కి ముందురోజు నాన్నగారిని ఆస్పత్రిలో చేర్చాము. ఇంతలో ఇంటినుండి నా భార్య ఫోన్ చేసింది. మేము ఆస్పత్రికి బయల్దేరిన తరువాత లండన్ నుండి మహమ్మద్ అనే ఆయనెవరో ఫోన్ చేశారని, నాన్నగారి వైద్యానికయ్యే ఖర్చుల విషయంలో తమ నిర్ణయాన్ని సవరించుకొని, ఆపరేషన్ కి అయ్యే ఖర్చు మొత్తం బీమా కంపెనీయే భరిస్తుందని చెప్పాడట. సామాన్యంగా వ్రాత పూర్వకంగా నిరాకరించిన తర్వాత బీమా కంపెనీలేవీ తమ నిర్ణయాన్ని తమంత తాము సవరించడం జరగదని నాకు తెలుసు. కానీ ఆ మహమ్మదనే వ్యక్తి ఆస్పత్రికి ఫ్యాక్స్ కూడా పంపించినట్లు చెప్పాడని నా భార్య అన్నది. ఆస్పత్రి రికార్డులను సంప్రదిస్తే, నిజంగానే లండన్ నుండి ఫ్యాక్స్ వచ్చి ఉండినది. అందులో సరిగ్గా నా భార్యకు మహమ్మద్ చెప్పినట్లే ఉంది! అయితే, అప్పుడుగానీ, ఆ తరువాతగానీ నేను ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ కంపెనీలో పనిచేసే ‘మహమ్మద్’ ఎవరో తెలుసుకోలేకపోయాను.

ఆపరేషన్ చేసే రోజు ఉదయం 8.30 కి నాన్నగారిని థియేటర్ లోకి తీసుకు వెళ్ళారు. ఆపరేషన్ కి పది గంటలు పట్టింది. డాక్టర్లు, ఆపరేషన్ బాగా జరిగిందని, ఆయన్ని కొద్దిరోజులు ఐసియూలో ఉంచాలని చెప్పారు. స్పృహ రాగానే మా నాన్నగారు మాతో, తనకు మత్తు విడుతున్న సమయంలో, స్వామి తన బెడ్ ప్రక్కన ప్రత్యక్షమయ్యారని, ఆపరేషన్ జరిగినచోట చేతితో స్పృశించి ఆశీర్వాదించారని చెప్పారు.

ఆపరేషన్ జరిగిన ఒక వారం రోజుల తరువాత అమ్మ వ్రాసిన ఉత్తరానికి ప్రశాంతినిలయంనుండి జవాబు వచ్చింది. ఆ సమయంలో మా అంకుల్ వేసవి తరగతులకు హాజరవుతూ, బెంగళూరులో ఉన్నందున ఆ ఉత్తరాన్ని అక్కడకు పంపారు. ఉత్తరం అందిన రోజునే

ఆయన దానిని పట్టుకొని దర్శనానికి వెళ్ళారు. స్వామి నేరుగా ఆయనవద్దకే వచ్చి, ఉత్తరం తీసుకుని, తమకంతా తెలుసునని, తాము చూసుకుంటున్నామని అభయ మిచ్చారు. అదే రోజున ఆ సమయానికే యుఎస్ఎలో మా నాన్నగారికి ఆపరేషన్ జరిగింది. కానీ, ఆ సంగతి అంకుల్ కి తెలియదు.

ఆపరేషన్ అయ్యాక బయాప్సీ నమూనాలను లేబొరేటరీకి పరీక్ష నిమిత్తం పంపించారు. ఆ పరీక్షల ఫలితాలు డాక్టర్లను దిగ్రాభింతికి గురి చేశాయి. ఆ కేన్సర్ హానికర (మేలిగ్నెంట్) తరహాకి చెందినదని డాక్టర్లు అనుకున్నారు. కానీ, అది నిరపాయ (బెనైన్) తరహాకి చెందినదిగా తేలింది. ఆశ్చర్యపోయిన సర్జన్, నమూనాలను మరొక లేబొరేటరీకి పంపించి పరీక్ష చేయించాడు. అక్కడా అదే ఫలితం వచ్చింది. ఆపరేషన్ చేసిన డాక్టర్లు, ఇది అత్యంత అరుదైన కేసని, దీనిగురించి వైద్యపత్రికల్లో ప్రచురించాలని, వైద్యసదస్సుల్లో చర్చించాలని అనుకుంటున్నట్లు చెప్పారు.

నాన్నగారికి ఆపరేషన్ బాగా జరిగిందని, బాగా కోలుకున్నారని ఆనందపడేలోగానే బిల్లులు చెల్లించే కసరత్తు మొదలైంది. ఈ దశలో కూడా నేను బీమా సంగతి తాము చూసుకుంటామని స్వామి నాకు కలలో ఇచ్చిన మాటవట్ల సంశయంతోనే ఉన్నాను. బీమా కంపెనీ అన్న మాట ప్రకారం బిల్లులు చెల్లిస్తూందా? ఆ ‘మహమ్మద్’ ఇచ్చిన ఫ్యాక్స్ ను నమ్మవచ్చా? ఇలా సవాలక్ష సందేహాలు. ఐనా ఏమవుతుందో చూద్దామని ఒక విడత బిల్లులు పంపించాను. తక్షణమే చెల్లింపులు జరిగేసరికి ఆశ్చర్య పోయాను. అక్టోబరు నెలాఖరుకి చిల్లర మల్లర బిల్లులు తప్ప పెద్ద బిల్లులన్నింటికీ చెల్లింపులు పూర్తయ్యాయి.

ఇంతలో హాస్పిటల్ ఛార్జీలు చెల్లించడానికి పేషంటు తాలూకు ఫైలు పంపమని బీమా కంపెనీనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ఫైలు పంపమని ఆస్పత్రివారిని అడిగాను. ఇదిగో అదిగో అంటూ మూడు నెలలపాటు నాన్సి, చివరకు ఫైలు కనబడడం లేదని, కనుక హాస్పిటల్ ఛార్జీలు పూర్తిగా రద్దు చేస్తున్నామని చెప్పారు. ఐనా, ఎందుకైనా మంచిదని, ఆ మాటేదో కాగితంమీద పెట్టిమ్మని అడిగాను. సరిగ్గా 1992 నవంబరు 23, స్వామి 67వ పుట్టినపండుగనాడు

ఆస్పత్రి నుండి మాకు అందిన లేఖలో, “ఆస్పత్రి అంతర్గత సమస్యలవల్ల పేషంట్లు తాలూకు పేపర్లు ఇవ్వలేకపోతున్నాం. అందువల్ల మిగిలిన మొత్తం చెల్లించే విషయంలో మీకు ఎలాంటి బాధ్యతా ఉండదని తెలియజేస్తున్నాం” అని పేర్కొన్నారు.

ఆ లేఖను చూసి నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను. అత్యాధునికమైన కంప్యూటర్ వ్యవస్థలున్న ఆస్పత్రి అది. జరిగిందేమో మేజర్ ఆపరేషన్. అంతా అయ్యాక రోగి పైలు కనబడకపోవడమేమిటి! ఐదు నెలల క్రిందట స్వామి కలలో కనబడి, “బీమా సంగతి నేను చూసుకుంటాను” అని చెప్పిన మాట గుర్తుకొచ్చింది. శస్త్రచికిత్స, వైద్యం, విజ్ఞానశాస్త్ర, బీమా రంగాలలో ఆటంకాలను అధిగమిస్తూ స్వామి పకడ్బందీగా రూపొందించిన దివ్యనాటకానికి ముగింపుగా, నమ్మశక్యం కాని ఆ మాటలు, కేవలం ఆరు నెలల వ్యవధిలోనే నిజమయ్యాయి. 1993 మార్చిలో ఇండియాకు తిరిగి వెళ్ళిన నాన్నగారు, ఆ తరువాత 18

సంవత్సరాలపాటు పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యంతో జీవించి, 2010 సం॥లో స్వామివారి 85వ జన్మదినోత్సవానికి ఒకరోజు ముందు, కార్తీక సోమవారంనాడు ప్రశాంతంగా కన్ను మూశారు.

విజ్ఞానశాస్త్రంలో శిక్షణ పొందినవాడిని నేను. హేతుబద్ధంకాని వాస్తవాలను, తర్కానికి అందని విషయాలను ఆమోదించలేని మనస్తత్వం నాది. అలాంటి నాపై, పైసంఘటనలు విశేషమైన ప్రభావం చూపించాయి. జ్ఞానేంద్రియాలద్వారా అనుభవానికి వచ్చే బాహ్య ప్రపంచానికి ఆవల, కనబడని భగవంతుని హస్తముందని, అదే అన్నింటికీ మూలాధారమని బోధపడింది.

(రచయిత వృత్తిరీత్యా శాస్త్రవేత్త. అట్లాంటా (యు.ఎస్.ఏ.)లోని జార్జియా యూనివర్సిటీ ఆఫ్ టెక్నాలజీలో ప్రొఫెసర్)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం.8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము : శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్, ప్రశాంతినిలయం, అనంతపురం జిల్లా-515134
2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు? : ప్రతి మాసమునకు
3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్
- భారతీయ పౌరుడా? : అవును
- చిరునామా : WEST 2, C - 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
4. సంపాదకుడు : వి. శ్రీనివాసులు
- భారతీయ పౌరుడా? : అవును
- చిరునామా : WEST 4, A - 14, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
5. తేదీ 28.2.2018 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువవాటా కలిగిన భాగస్వాములు లేక షేరు హోల్డర్లయొక్క పేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134

కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరుగల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ధృవీకరించుచున్నాను.

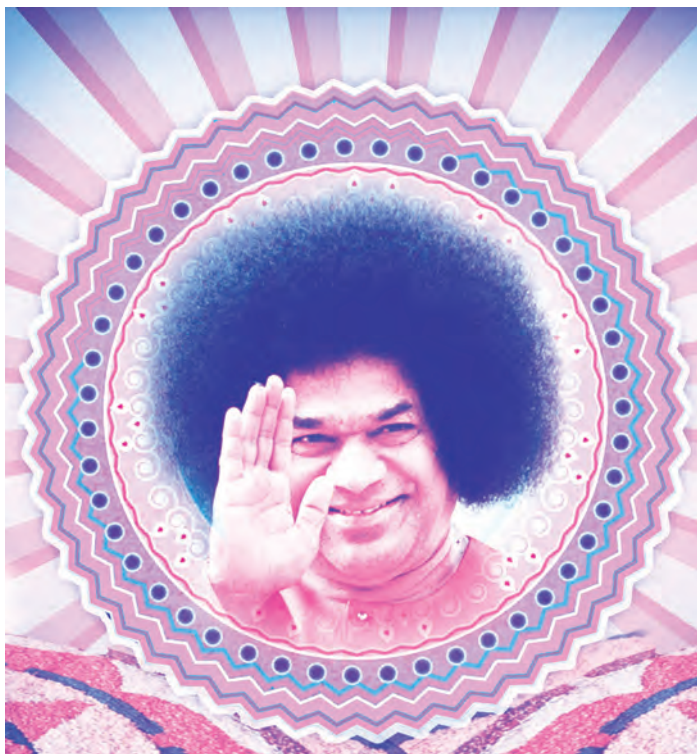
తేదీ 1.03.2018

(సం॥) కె.ఎస్. రాజన్

దివ్యతేజోమూర్తితో.....

బిర్రాంజి గొల్లే దివ్యసంధానం

- డా॥ ఫ్రాంక్ బేర్రానోస్సీ

పాల్, యోగి భజన్, అమెరికా అధ్యక్షులు రిచర్డ్ నిక్సన్ మరియు జార్జి బుష్లు, ఈజిప్టు నేత అన్నర్ సదాత్, బ్రిటీషు రాజ కుటుంబీకులు, బెల్జియం రాజకుటుంబీకులు, పలువురు హాలీవుడ్ నటులు ఇత్యాదులు నేను కలిసినవారిలో కొందరు. వారందరి 'ఆరా'లను నేను అధ్యయనం చేశాను.

1978 జులైలో బెంగళూరులో జరిగిన 'ప్రపంచ శాంతి సమ్మేళనం'లో పాల్గొనేందుకు భారతదేశం వచ్చినప్పుడు నేను భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని దర్శించడానికి వైట్‌ఫీల్డులో ఉన్న 'బృందావన్' ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను. బాబావారు దర్శనం ఇవ్వడానికి మందిరంనుండి బయటకు రాగానే వారిని ఆవరించియున్న దివ్యతేజోవలయమును చూసి దిగ్భ్రమ చెందాను. స్వామివారి 'ఆరా' ఆశ్రమ ఆవరణాన్ని దాటి దిగంతాల దాకా వ్యాపించియుండడం, ఆ తేజోకిరణాలు దివ్య

ప్రేమకు సంకేతమైన 'పింక్' (గులాబీ) వర్ణంలో గాఢంగా ఉండడం, బాబావారినుండి వెలువడే ప్రేమశక్తి తరంగాలు భక్తులపై ప్రసరించి తిరిగి బాబావారిని చేరుకోవడం... ఇదంతా చూసి బాబావారు దివ్యులనీ, 'సాక్షాత్తు రెండు పాదాలపై నడయాడుతున్న పవిత్ర ప్రేమశక్తి' అని నేను గ్రహించాను.

రెండవ రోజు నేను బృందావన్‌కి వెళ్ళినప్పుడు నా అంతరాత్మ ప్రేరణ ననుసరించి అక్కడ కనిపించిన ఒక వ్యక్తిని పలుకరించగా, ఆయన ప్రొ॥ నరేంద్ర అనీ, అక్కడి శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలో ప్రిన్సిపాల్‌గా బాధ్యతలు

నేను యూనివర్సిటీ ఆఫ్ ఆరిజోనాలో ప్రొఫెసర్‌గా పనిచేస్తూ ఉండేవాడిని. 'క్విల్యన్' కెమేరాద్వారా మనుషుల శరీరాలను ఆవరించియుండే జీవ విద్యుత్ తేజోవలయాలను ('ఆరా'లను) ఫోటోలు తీసి, వాటిలో కనిపించే వివిధ వర్ణాలనుబట్టి ఆయా వ్యక్తుల లక్షణాలనూ, మనస్తత్వాలను అధ్యయనం చేయటం నా వృత్తి, వ్యావృత్తికూడా. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఈ మనస్తత్వ (సైకిక్) ఛాయలగురించి వందలాది ఉపన్యాసాలిస్తూ, వివిధ దేశాల ప్రముఖులను కలుసుకునే అవకాశం నాకు లభించింది. క్రైస్తవ మత ప్రధాన అధికారి పోప్ జాన్

వహిస్తున్నట్లు తెలిసింది. మరో ముఖ్య విషయమేమిటంటే, ఆరోజు ఒక ఉపన్యాసకుడు ఆయనను పలకరిస్తాడని, ఆ సమయంలో తమ కాలేజీలో జరుగుతున్న శిక్షణాశిబిరంలో ఉపన్యసించవలసిందిగా అతనికి చెప్పమనీ స్వామివారు అంతకుముందే ప్రో॥ సరేంద్రతో చెప్పియున్నారు! అది స్వామివారి సర్వజ్ఞత్వంగా గ్రహించాను.

మరుసటిరోజు స్వామివారు నాకు అనుగ్రహించిన ఇంటర్వ్యూలో, నేను తిరిగి ఆరిజోనా చేరుకొనేరోజునే నెలల బాలదైన నా మనుమనికి శస్త్రచికిత్స జరుగుతుందని చెప్తూ, ఆ పనివానికోసం 'విభూతి' సృజించి ప్రసాదించారు. స్వామి దివ్యవాక్కు ననుసరించి మా మనుమనికి సరిగ్గా నేను ఆరిజోనా చేరినరోజునే ఆపరేషన్ జరిగింది - ఫలవంతంగా, శుభప్రదంగా!

నేను ఒక ప్రాక్టీసింగ్ క్లినికల్ హిస్టోటిస్టును. హిస్టోటిజింద్వారా వైద్యవృత్తిలో, మానసిక వైద్య చికిత్సా క్రమంలో ఎటువంటి ప్రయోజనాలను పొందవచ్చో దాక్టర్లకు, సైకియాట్రీస్టులకు నేను ప్రపంచవ్యాప్తంగా వైద్య సదస్సులు నిర్వహిస్తుంటాను. ఒకరోజు నేను ఫీనిక్స్‌లోని నా ఆఫీసులో ఉండగా, మా అమ్మగారు ఫోన్ చేసి, వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ, మా నాన్నగారు అప్పుడే హఠాత్తుగా మరణించారనే విషాదవార్త చెప్పారు. ఆ హఠాత్ పరిణామానికి స్థబ్ధుడనయ్యాను. నా దుఃఖం నుండి నన్ను నేను సంబాళించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా ఇంతలోనే మళ్ళీ మా అమ్మగారినుండి ఫోను... ఈసారి ఆమె గొంతులో ఆనందాశ్చర్యాలు ఎగసిపడుతున్నాయి. ఉన్నట్లుండి మా నాన్నగారు పునర్జీవితలైనారనేది ఆమె ఆనందంతో చెప్పిన వార్త.

ఇంతకీ జరిగిందేమిటంటే, మా నాన్నగారికోసం ఆంబులెన్స్ తీసుకొచ్చిన సహాయక వైద్యసిబ్బంది తమతో పాటు తెచ్చిన పోర్ట్‌బల్ ఇ.ఇ.జి. మిషన్‌తో ఆయన్ని పరీక్షించారు. బ్రెయిన్ డెడ్ అయినట్లు నిర్ధారించి, ఆయన మరణించినట్లు వైద్యాధికారులచే ధ్రువీకరింపజేయటం కోసం ఆయన శరీరాన్ని ఆంబులెన్స్‌లోకి ఎక్కించేందుకు వాళ్ళు సిద్ధమవుతుండగా, హఠాత్తుగా ఆయన లేచి కూర్చున్నారు!

ఆ తరువాత నేను మా నాన్నగారితో, ఆయన 'మృత్యుముఖంలోకి వెళ్లి రావడం' అనే విషయం గురించి సుదీర్ఘంగా, కూలంకషంగా చర్చించాను. మరణించిన క్షణాల్లో ఆయన అనుభవమేమిటంటే - తన శరీరాన్ని తాను (జీవాత్మ) సాక్షిభూతంగా చూడగలగడం, మరణం ఆయనలో ఎలాంటి నొప్పి, భయం, బాధ మొదలైన అనుభూతులు కలిగించకపోవడం, ఆయన 'జీవం' గాలిలో పైపైకి తేలిపోతూ వేరే ఊర్ధ్వలోకాలలో సంచరిస్తూ సాగిపోవడం... ఇవన్నీ ఒక ఎత్తయితే జగజ్జేగీయమానంగా వెలిగిపోతున్న ఒక సువర్ణకమూర్తి మా నాన్నగారిని (వారి 'అత్మ')ను సమీపించి, పలకరించి, ఆయన మరణించే సమయం ఇంకా రాలేదనీ, ఆయన భూమిపై సాధించ వలసినవి ఇంకా చాలా ఉన్నాయనీ చెప్పి, ఆయన 'జీవము'ను తిరిగి భూమిపై వారి నిర్జీవ శరీరంలో ప్రవేశపెట్టారట!

మా నాన్నగారికి కలిగిన ఆ అనుభవాన్ని పారాపైకాలజీలో 'మృత్యుసామీప్య అనుభవం' (నియర్ డెత్ ఎక్స్‌పీరియన్స్ - ఎన్.డి.ఇ.) అంటారు. తనకు ఊర్ధ్వలోకంలో దర్శనమిచ్చిన ఆ దివ్యతేజోమూర్తిని 'కాస్మిక్ బీయింగ్'గా ఆయన వర్ణించడం నన్ను ఆశ్చర్యపరచింది. ఇలాంటి మృత్యుసామీప్య అనుభవం పొందినవారు ఈ ప్రపంచంలో ఇంకా ఎంతమంది ఉంటారో, వాళ్ళ అనుభూతులు ఎలా ఉంటాయో తెలుసుకోవాలనే ఉత్సుకత నాలో కలిగింది.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా నేను ఉపన్యాసాలిస్తూ పర్యటించిన 43 దేశాలలో 'మృత్యుసామీప్య అనుభవం' పొందినవారు నాకు 2085 మంది తటస్థపడ్డారు. నేను వారినందరినీ ఇంటర్వ్యూ చేసి వివరాలు సేకరించాను. వారందరి అనుభవాలు ఇంచుమించు మా నాన్నగారు చెప్పిన అనుభవాన్నే పోలి ఉన్నాయి. అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా, ఒక దివ్యతేజోమూర్తి జాజ్వల్యమానంగా వెలిగిపోతూ వారికి కనిపించి, వారిని ప్రేమతో, దయతో పలకరించి, వారి 'జీవము'ను తిరిగి వారి శరీరంలో ప్రవేశింపజేసిన అనుభవం ప్రతి ఒక్కరికీ కలిగింది. అయితే, చాలామంది కళ్ళకు మిరుమిట్లు గొల్పే కాంతి మూలంగా ఆ

స్వామి సన్నిధిలో డా॥ బేరొనోస్కీ

‘దివ్యమూర్తి’ ఆకారాన్ని సరిగా దర్శించలేకపోయారు, వర్ణించలేకపోయారు.

అయితే, కేలిఫోర్నియాకి చెందిన ఒక కాంట్రాక్టరు అనుభవం మాత్రం నన్ను అత్యంత దిగ్భ్రాంతికి గురి చేసింది. ఆయన పేరు ప్రస్తావించడానికి నాకు అనుమతి లేదు కాబట్టి, ప్రస్తుతానికి ఆయన్ని ‘బిల్’ పేరుతో వ్యవహరిస్తున్నాను. ‘బిల్’ తనకు కలుగుతూండిన అనేక స్వప్న దర్శనాలతో ప్రభావితమై భార్యతోసహా భారతదేశం వచ్చి భగవాన్ బాబావారిని తొలిసారిగా దర్శించుకున్నాడు. దర్శనానంతరం ‘బిల్’ దంపతులు నగరంలో ఏదో హోటల్లో ఆహారం తీసుకోవడంతో, ‘బిల్’ ఆరోగ్యం వికటించి తీవ్ర అస్వస్థతకు గురైనాడు. సమీపంలోని ఒక ఆధునిక బ్రిటీషు ఆసుపత్రిలో చేర్పించే సమయానికే ఆయన ప్రాణాలు కోల్పోయినట్లు, ఆయన శ్వాస, నాడి, మెదడు ఏమాత్రం పనిచేయకుండాపోవడంవల్ల ఆయన మరణించినట్లు వైద్యులు నిర్ధారించారు.

బిల్ భార్య తక్షణం భగవాన్ సన్నిధికి వెళ్లి, ఇంతదూరం మమ్మల్ని రప్పించింది ‘బిల్’ మరణాన్ని నేను చూసేందుకేనా? అని నిష్కారమాడి నిందించసాగింది. అయితే, భగవాన్ బాబావారు ‘బిల్’ భార్యతో - తాము ఆమెతో సంభాషిస్తున్న ఆ క్షణాల్లోనే ఆమె భర్తని మృత్యుముఖం నుండి తప్పించి వెనక్కు రప్పిస్తున్నామని చెప్పి ఆమెను వెంటనే ఆసుపత్రికి తిరిగి వెళ్లమన్నారు. ఆమెకు నమ్మశక్యం కాకపోయినా ఆసుపత్రికి తిరిగి

వెళ్ళేసరికి ఆమెకూ, ఆ వైద్యశాల సిబ్బందికి అచ్చెరువు కలిస్తూ ‘బిల్’ పునర్జీవితమైయున్నాడు!

‘బిల్’ తన ‘మరణ సామీప్య అనుభవాన్ని’ నాకు వివరించి చెప్పినప్పుడు, నేను అంతకుముందు అధ్యయనం చేసిన కేసులకూ, ఇతని కేసుకూ మధ్య అనేక సామ్యములున్నప్పటికీ ఒక్క విషయంలో మాత్రం అపూర్వమైన వ్యత్యాసం ఉన్నట్లు గ్రహించాను. మిగిలినవారు ఊర్ధ్వలోకంలో తమకు కనిపించిన దివ్యతేజోమూర్తి రూపమును, ఆ ప్రకాశపు తీవ్రతవలన సరిగా గుర్తించలేకపోయారు. కానీ, ‘బిల్’ మాత్రం ఆ దివ్యతేజోమూర్తిని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిగా గుర్తించగలగడం నన్ను ఆశ్చర్యానికి గురిచేసింది.

‘బిల్’ అనుభవాన్ని కేవలం ‘హెల్యూసినేషన్’ (చిత్తవిభ్రమ) అని కొట్టిపారేయడానికి వీలేదు. ఎందుకంటే, ‘హెల్యూసినేషన్’ అనేది మెదడు చేసే ఒక విచిత్ర కార్యం. కాబట్టి, ‘మెదడు’ ఏమాత్రం పనిచేయని స్థితిలో, మరణించియున్న ‘బిల్’ భగవాన్ బాబావారిని చూడగల్గడం ‘హెల్యూసినేషన్’ కాజాలదు.

నన్ను ఆశ్చర్యానికి గురిచేసిన మరో అసాధారణ అంశం ఏమిటంటే, భగవాన్ బాబావారు ఒక ప్రక్క ‘బిల్’ భార్యతో మాట్లాడుతూనే అదే సమయంలో ఊర్ధ్వలోకాలలో ఉన్న ‘బిల్’ జీవచైతన్యాన్ని భూమిపై ఉన్న అతని శరీరంలోకి ప్రవేశపెట్టడం. ఇలా ఏకకాలంలో ఒకే వ్యక్తి రెండు తలములలో ఉండగలగటం అపూర్వమూ, అద్భుతమూ అయిన అపురూప విశేషంగా నేను గ్రహించాను.

హిప్నోటిజమ్, పారాసైకాలజీవంటి అతిలోక వైజ్ఞానిక శాస్త్రాలలో నాకు గల సుదీర్ఘ అనుభవం దృష్ట్యా, ఆయా విజ్ఞాన శాస్త్రాలకు అంతుబట్టని సర్వజ్ఞత్వ, సర్వశక్తిమంతత్వ, సర్వవ్యాపకత్వాలను, అంతకుమించి అవ్యాజ ప్రేమశక్తిని కలిగిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిని మానవాకారంలో మనమధ్య నడయాడుతున్న పరమపురుషునిగానూ, ‘కాస్మిక్ బీయింగ్’గానూ కాక మరేమని వర్ణించగలం?! మీరే చెప్పండి.

స్వేచ్ఛానువాదం: “సాయిదాసు”

అహంకారమే అశాంతికి కారణము

అహంకారమే ఆత్మప్రకాశమును మరుగుపరచుచున్నది. అహంకారము నశించినా, అన్ని బాధలూ తొలగిపోవును. ఆనందము ప్రాప్తించును. మబ్బు సూర్యుని ఆవరించినరీతి అహంకారము ఆనందమును ఆవరించినది.

కన్నులు విప్పి, ఆ కన్నులకు అడ్డుగా ఒక గుడ్డనో లేక అట్టనో పట్టుకొనిన చెంతనేయున్న వస్తువునుకూడా చూడలేము. అట్లే, భగవంతుడు మానవునకు అన్నింటికంటే సన్నిహితుడుగా ఉన్ననూ అహంకార తెరవలన మాధవుని చూడలేకున్నారు. యెంతోమంది సాధకులూ, సన్యాసులుకూడనూ ఇట్టి అహంకారమునకు చోటిచ్చి, సాధించిన సద్భావములనుకూడా కోల్పోవుచుందురు. వట్టి పాండిత్య మూలమున ప్రయోజనము లేదు. ప్రాకృతమైన పేరుప్రతిష్ఠలు పొందవచ్చును. ఆత్మానందములేని పేరుప్రతిష్ఠలు వునాది లేని గోడలు.

శాస్త్రములు, వేదములు, ఉపనిషత్తులయొక్క తత్త్వములు జీవితమున ఆచరణలోనికి రావలెను. అట్లు ఆచరణలోనికి రాని యెన్ని మాటలయిననూ, యెట్టి పాండిత్యమయిననూ ప్రయోజనముండదు. అట్టివి ఆచరణలోకి వచ్చుటకు 'నాకు తెలియును' అను అహంకారము వదలి, అందులోని యథార్థసారమును యోచించవలెను. పంచాంగమందు పదిదుక్కుల వర్షము కురియునని వ్రాయబడియుండ, ఆ పంచాంగమును పది మడతలుపెట్టి పిండిననూ ఒక చుక్క నీరొచ్చునా? రాదు. యెందుకు? వర్షము వచ్చునట్టి విషయము తెలుపుట పంచాంగ లక్షణముకానీ, నీటితో తడుపుకొని పంచాంగము వచ్చుట లేదు. ఆ పది దుక్కుల నీరు పైమేఘములందున్నది. అట్లే, సర్వతత్త్వములు, నీతినీమములు, సద్వాక్యములూ, మన కర్తవ్య ధర్మములూ ఇత్యాది మార్గములు విమర్శించి తెలుపుటే శాస్త్ర, వేద, ఉపనిషత్తుల మహాలక్షణముకాని, ముక్తిని, శాంతిని, సాక్షాత్కారమునూ తమలో ఇముడ్చుకొని రావు. వాటిలో తెలుపబడిన మార్గమును, నీమములను, నీతులను అనుసరించిన ఆ తత్ఫలమును పొందవచ్చునేకాని, ఊరక చదివి అన్నియూ తెలిసికొంటిమని అహంకారపడిన మమకారముతోనే మరణము ప్రాప్తి. అట్టి నిజము తెలియని మరణము పునర్జన్మమునకు వునాది.

సంతకు దూరముగా నున్నంతవరకు హో, హో... అను పెద్ద గోల వినపడుచుండును. సంతలో ప్రవేశించగనే ఆ శబ్దము మాయమై అచ్చట జరుగుచున్న బేరసారములే తెలియును. అట్లే, పరమాత్మ విషయము తెలియనంతవరకే ఈ అహంకారపు గందరగోళములు ఒకే శబ్దముతో బాధించును. పరమాత్మ విషయములలో సమీపించగనే అందుకు తగిన సాధన బేరసారములు స్పష్టముగా గాంచుదురు. అంతవరకు అహంకారముల ఆర్భాటములూ, ఆడంబరములూ, వాగ్వాదములూ... ఇట్టి శబ్దాలతోనే బాధపడుచుండురు. ప్రకృతిలో ఈ అశాంతి, అక్రమము, అసత్యమును దూరము చేసికొని సత్య, ధర్మ, ప్రేమలకు, ప్రశాంతికి ప్రయత్నించుటే ఒక సాధన. దానినే భక్తి అందురు. అట్టి భక్తులు కాగోరువారు, పరమాత్ముని పొందగోరువారు, లోక కల్యాణమును చేయగోరువారు లోకుల దూషణ, భూషణ, ఆక్షేపణ, సిగ్గు, ఎగ్గులను తృణప్రాయముగా తలంచి, ధైర్యముతో తమ యథార్థముపై పూర్ణ విశ్వాసముంచి ధీరులై, తమ సాధనను సాగించవలెను.

(‘సనాతన సారథి’ 1958 మార్చి సంచిక నుండి)

బాలవికాస్ సమ్మేళనం - శ్రీదాసాంస్కృతికోత్సవం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

బాలవికాస్ జాతీయ సమ్మేళనం

ప్రశాంతినిలయంలో 2018 జనవరి మాసంలో రెండు రోజులపాటు నిర్వహించిన బాలవికాస్ సమ్మేళనంలో 8వ అఖిల భారత బాలవికాస్ సమావేశం, బాలవికాస్ మూడవ గ్రూప్ విద్యార్థినీ విద్యార్థుల ఐదవ వార్షిక సమావేశం, బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థుల 10వ సమావేశం జరిగాయి. బాలవికాస్ గురువులతో సహా 3000 మంది ఈ సమ్మేళనంలో పాల్గొన్నారు. ఒడిషా బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థులు జనవరి 6న ఉదయం 'సాయి జననీ...' పాటను వినిపించి కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. అనంతరం, సాయిసంస్థల దేశీయ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ ఎన్. రమణి ఉపన్యసిస్తూ, అన్ని దేశాలలోని అన్ని మతాలకు చెందిన బాలబాలికలకు ఓపెన్ యూనివర్సిటీలాంటిది బాలవికాస్ అన్నారు. ఏ దేశంలో ఉన్నా సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలలో చురుకుగా పాల్గొంటూ సేవ లందించడంద్వారా అవతారోద్యమానికి పునరంకితం కావలసిందిగా ఆయన బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులకు పిలుపు నిచ్చారు.

బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థిని ప్రశాంతి (ఆంధ్రప్రదేశ్) ప్రసంగిస్తూ, బాబావారు చేపట్టిన మానవోద్ధరణ యజ్ఞంలో బాలవికాస్ ఉద్యమం ఒక కాంతిదీపం అన్నారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల బాలవికాస్ బాలలు 'జై జై జై విజయభవ' జానపద నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. సాయిసంస్థల జాతీయ మహిళా కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి కమలాపాండ్య బాలవికాస్ శిక్షణలో అనుసరించే వివిధ ప్రక్రియలను వివరించారు. బాలవికాస్

పూర్వవిద్యార్థి శ్రీ నీరజ్ కుమార్ (ఉత్తర ప్రదేశ్), కుమారి జనని (కర్ణాటక) హిందీలో, ఇంగ్లీషులో వారి అనుభవాలను పంచుకున్నారు. తదుపరి "శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్: మానవాళికి ఆశాకిరణం" అనే ఆంగ్ల గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించారు. 11 మంది బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులు జాతీయస్థాయి ప్రతిభా పురస్కారాలను అందుకున్నారు.

బాలవికాస్ స్నాతకోత్సవం జనవరి 7వ తేదీన జరిగింది. ఆరోజు ఉదయం 'సర్వరోగ నివారిణి గాయత్రి, సర్వదుఃఖపరిహారిణి గాయత్రి, సర్వవాంఛాఫలసిద్ధి గాయత్రి, సకల వేదమాత గాయత్రి' అన్న గీతం నేపథ్యంలో వినిపిస్తూండగా, బాలవికాస్ గురువులు, పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులు సాయికుల్యంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు.

తదుపరి, సాయిసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య ప్రసంగిస్తూ, అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న నేటి ప్రపంచాన్ని చక్కదిద్దగల సామర్థ్యం బాలవికాస్ ఉద్యమానికి ఉన్నదన్నారు.

అతిథి ఉపన్యాసకురాలు శ్రీమతి మాధురీ దుగ్గిరాల (డైరెక్టర్, గూగుల్ గ్లోబల్ క్యాంపెయిన్ ఆపరేషన్స్, ఇండియా) బాహ్యప్రపంచపు ఆకర్షణలకు లోబడక, సేవకు లభించే ప్రతి అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలని బాలవికాస్ బాలలకు సూచించారు. అంతర్వాణి ప్రబోధములకు అనుగుణంగా వినియోగించినప్పుడే సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ప్రయోజనకారి కాగలదన్నారు.

జమ్మూ కాశ్మీర్ స్టూడెంట్స్ పర్లియామెంట్

2018 జనవరి 9వ తేదీన జమ్మూ కాశ్మీర్, పంజాబ్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడిన పర్లియామెంట్లో 112 మంది విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు పాల్గొన్నారు. ఆరోజు సాయంత్రం జమ్మూకాశ్మీర్లోని బద్గాం జిల్లా ఓంపురయందలి స్ప్రింగ్ బడ్స్ హైస్కూలు విద్యార్థినులు కాశ్మీర్లో భక్తిగీతాలు పాడారు. “నీ కష్టాలు ఎంత తీవ్రమైనవో భగవంతునికి చెప్పుకు, నీ దైవం ఎంత గొప్పవాడో కష్టాలకు చెప్పు” అర్థం వచ్చే గీతం భక్తులను ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. అంతకుముందు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ, పంజాబ్ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ మణీందర్ సింగ్ ప్రసంగిస్తూ, స్ప్రింగ్ బడ్స్ హైస్కూలువారి భాగస్వామ్యంతో జమ్మూ కాశ్మీర్లో చేపట్టిన సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. జమ్మూ కాశ్మీర్ సాయిసంస్థ అధ్యక్షులు శ్రీ శివకుమార్ శర్మ, స్ప్రింగ్ బడ్స్ హైస్కూలు అధ్యాపకులకు, విద్యార్థిని విద్యార్థులకు స్వాగతం పలుకుతూ, కేవలం భగవాన్ దివ్యసంకల్పమే వారిని ప్రశాంతినిలయానికి తీసుకువచ్చిందన్నారు. స్ప్రింగ్ బడ్స్ హైస్కూలులో పదవ తరగతి చదువుతున్న మస్కన్ లతీఫ్, నజీర్ అహ్మద్లు పర్లియామెంట్లో పాల్గొనడంవలన తమ అభివృద్ధికి తోడ్పడే విజ్ఞానదాయకమైన విషయాలను ఎన్నో తెలుసుకోగలిగా మన్నారు. చివరిగా, సాయిసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య, ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ అన్న భగవాన్ సూక్తిని ఉటంకిస్తూ, ప్రేమపథంలో, సేవామార్గంలో నడిపించి అంతరంగంలో దివ్యత్వాన్ని అనుభూతం గాంచుకొనేందుకు దోహదం చేసేదే విద్య అన్నారు.

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలు

విలువల ఆధారిత సమగ్ర విద్యావిధానంలో క్రీడలు, సాంస్కృతికోత్సవాలు ప్రాముఖ్యాన్ని వివరిస్తూ భగవాన్ ఒకమారు, “పూర్ణత్వ సాధన సంస్కృతియొక్క లక్ష్యం” అన్నారు.

క్రమశిక్షణ, సృజనాత్మకత సాయి విద్యాసంస్థల క్రీడాసాంస్కృతికోత్సవాలలో ప్రత్యేకంగా గోచరించే విషయాలు. 2018 జనవరి 11న హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలో నిర్వహించిన ప్రధాన క్రీడలలో 1800 మంది విద్యార్థిని

విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. జనవరి 12 నుండి జనవరి 15 వరకు ప్రతి రోజు సాయంత్రం సాయికుల్స్ యాట్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు.

జనవరి 11 ఉదయం 8 గంటలకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యచిత్రపటమున్న వాహనం బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో, ద్విచక్ర వాహనముల పరివారముతో స్టేడియంలోకి ప్రవేశించింది. భగవాన్ ని భక్తిపురస్కరంగా శాంతివేదికపైకి ఆహ్వానించిన తరువాత విద్యార్థిని విద్యార్థులందరూ కనులవిందుగా కవాతు చేస్తూ గౌరవ వందనం సమర్పించారు.

ముందుగా ప్రశాంతినిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు, హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు భారీచక్రముపై నుండి వ్రేలాడదీసిన త్రాడుపై సాహస కృత్యాలు చేశారు. ట్రాంపోలిన్ పై క్లిష్టతరమైన విన్యాసాలు చేసి అబ్బుర పరిచారు. ద్విచక్రవాహనములపై వీరు ఇచ్చిన ప్రదర్శనలు అత్యంత సాహసోపేతమైనవి. వివిధ దిశల నుండి వేగంగా మోటార్ సైకిళ్ళను నడుపుతూ మధ్యచ్ఛేదనమువద్ద లాఘవంగా తృటికాలంలో వాటిని తప్పించడం, అగ్నికీలల మధ్యనుండి దూకించడం ప్రేక్షకుల ప్రశంసలు అందుకున్నాయి. తదుపరి ప్రదర్శించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమం ఒక సైనికుని వీరగాథ. అననుకూల పరిస్థితులలో కూడా మొక్కువోని ధైర్యంతో ముష్కరుల దాడిని తిప్పికొడుతూ, దేశసార్వభౌమత్వ పరిరక్షణకు సైనికులు చేస్తున్న త్యాగాన్ని, మాతృదేశంపట్ల వారికిగల భక్తిని ఆవిష్కరించింది.

అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు 19వ శతాబ్దపు నమూనా సైకిళ్ళపై ప్రదర్శన ఇచ్చారు. ఈ సైకిళ్ళ ముందు చక్రం పెద్దదిగానూ, వెనుక చక్రం చిన్నదిగానూ ఉండటం వలన ఈ సైకిళ్ళను తొక్కుడానికి ప్రత్యేకమైన సాధన అవసరం. విద్యార్థినులు కాంతులు విరజిమ్ముతున్న రెక్కలను ధరించి చేసిన నృత్యం సౌభాగ్యానికి, శాంతికి ప్రతీక అయిన ఈజిప్ట్ దేవత రూప చిత్రణ.

ఆరోజున సాయంసమయంలో శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ హైస్కూలు విద్యార్థులు నృత్యాలు, యుద్ధవిద్యల మేళవింపుతో సమర్పించిన కార్యక్రమం కాలానుగుణంగా

మానవుని చైఖరిలో సంభవించిన మార్పుకు దృశ్యరూపం. ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు బాలలు ప్రార్థనాగీతాలకు అనుగుణంగా నర్తించి, చక్రాలపై, నిచ్చెనలపై విన్యాసాలు చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (బెంగళూరు)కి చెందిన నర్సింగ్ కాలేజి విద్యార్థినుల సృత్యకార్యక్రమంలో శ్రీకృష్ణుని అవతరణ, కాళీయ మర్దనం, విశ్వరూపం చోటుచేసుకున్నాయి.

ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు భాంగ్రా సృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. జపాన్ లో ప్రాచుర్యంలో ఉన్న యుద్ధ విద్యను ప్రదర్శించారు. దృష్టి భ్రాంతి కలిగేవిధంగా వివిధ ఆకృతులుగా ఏర్పడ్డారు.

బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు పారదర్శకంగా ఉన్న భారీసైజు బంతులను శరీర ఉపరి భాగాన ధరించి ఆటలు ఆడారు. వివిధ విన్యాసాలు చేశారు. అనంతరం ఎల్.ఇ.డి. దుస్తులను ధరించి నర్తించారు.

సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

జనవరి 12 సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలురు సమర్పించిన నాటిక అహంకారాన్ని త్యజించినప్పుడే మానవుడు యథార్థాన్ని గ్రహించగలడని తెలియజేసింది. అహంకార ప్రేరితుడైన మానవుడు తన విజయానికి తానే కారణమని భావించడము కద్దు. ఆత్మశోధనకు పూనుకున్నప్పుడు భగవంతుడే కర్త, కర్మ, క్రియ అని, తాను ఒక ఉపకరణము మాత్రమే అని గ్రహించగలుగుతాడు.

జనవరి 13 సాయంత్రం బృందావన్ విద్యార్థులు 'భక్త పురందరదాసు' నాటికను సమర్పించారు. పురందరదాసు పూర్వాశ్రమంలో ఒక సాధారణ స్వర్ణకారుడు. ధనార్జనే ధ్యేయంగా జీవనం సాగిస్తున్న అతనిలో శ్రీకృష్ణుడు పరివర్తన గొనివస్తాడు. శ్రీకృష్ణుని లీలావిశేషములను గ్రహించిన పురందరదాసు భక్తి ప్రధానమైన కవితలను రచించి గానం చేస్తాడు.

జనవరి 14న ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన 'ఆ ఒక్క అడుగు' నాటిక భగవంతుడు

సంపూర్ణ విశ్వాసంతో మానవుడు తనవైపు వేసే ఆ తొలి అడుగుకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటాడని తెలియజేసింది.

జనవరి 15న ప్రశాంతినిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన 'త్రిపురాంతకం' నాటిక అహంకారాన్ని త్యజిస్తే జీవాత్మ స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ తత్త్వములకు అతీతమైన పరమాత్మలో విలీనం కాగలదన్న సందేశాన్నిచ్చింది.

మకర సంక్రాంతి పర్వదినాన విద్యార్థిని విద్యార్థులు బహుమతులను అందుకున్నారు. ఆరోజు ఉదయం వేదప్రపచనంతో ప్రారంభమైన కార్యక్రమంలో ముందుగా హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు అధ్యాపకులు శ్రీ సాయి సురేంద్రనాథ్ ప్రసంగిస్తూ, క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలు లౌకికవిద్యతో విలువల మేళవింపుకు ఒక చక్కని ఉదాహరణ అన్నారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన నాలుగు క్యాంపస్ లకూ, హైయర్ సెకెండరీ స్కూలుకూ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ మాట్లాడిన విద్యార్థిని విద్యార్థులు ప్రేమశక్తి వ్యక్తులపై ఎంతటి సత్ప్రభావాన్ని చూపుతుందో ఈ క్రీడోత్సవం తెలియజేసిందన్నారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు దివ్యఛాన్సలర్ కప్పులను కెప్టెన్లకు, వైస్ కెప్టెన్లకు అందజేశారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు ఐకమత్యాన్ని పెంపొందించడం క్రీడల ప్రధాన లక్ష్యమన్నారు. కానీ, ప్రస్తుత పరిస్థితులలో క్రీడలలో సహితం వ్యాపార ధోరణి ప్రబలిపోయిందన్నారు. విద్యార్థుల వ్యాపకాలను తరగతి గదులలోనే కాక వెలుపల కూడా పవిత్రంగా ఉండేటట్లు చూసే బాధ్యత అధ్యాపకులదే అన్నారు. విద్యార్థులు సదాలోచనలు, సత్సంబంధాలు పెంపొందించుకునేటట్లు అధ్యాపకులు వారికి శిక్షణ ఇవ్వాలి అన్నారు.

జనవరి 16వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు 'త్యాగరాజస్వామి ఆరాధన'ను పురస్కరించుకొని పంచరత్న కృతులను వీనులవిందుగా గానం చేశారు.

వైట్‌ఫీల్డ్‌లోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ 17వ వార్షికోత్సవం

“సాధారణ ఆసుపత్రులలో రోగులకు కేవలం ‘దవా’ (ఔషధం) మాత్రమే లభిస్తుంది. అయితే, స్వామివారి దివ్యాశీస్సులతో ఏర్పడిన ఈ ఆసుపత్రిలో ‘దవా’తోపాటు ‘దువా’ (ఆశీర్వాదం) కూడా లభిస్తుంది” - 2001 జనవరి 19వ తేదీన భగవాన్ దివ్యసమక్షంలో ఈ ఆసుపత్రిని ప్రారంభిస్తూ అప్పటి ప్రధాని శ్రీ అటల్ బిహారీ వాజ్‌పేయ్ చేసిన ప్రసంగంలోని అణిముత్యాల్నివి.

2018 జనవరి 19వ తేదీన ఆసుపత్రి ప్రాంగణంలో ఘనంగా జరిగిన 17వ వార్షికోత్సవ వేడుకలలో కేంద్ర ఆరోగ్యం, కుటుంబ సంక్షేమశాఖ సహాయమంత్రి శ్రీ అశ్వినీ కుమార్ చౌబె ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొన్నారు.

అటుపిమ్మట, జనవరి 21వ తేదీ సాయంత్రం ప్రశాంతినిలయంలో భగవాన్ సన్నిధిలో ఆసుపత్రి వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమం ఏర్పాటైంది. ఆసుపత్రి డైరెక్టర్ డా॥ డి.సి. సుందరేశ్ ప్రారంభోపన్యాసం గావిస్తూ, ఆసుపత్రి సాధించిన పురోగతిని వివరించారు. ఆసుపత్రిలో ఉచితంగా అందిస్తున్న ఆదర్శ ఆరోగ్య సేవలను ప్రస్తావించారు. తదుపరి, హాస్పిటల్ సిబ్బంది సమర్పించిన “త్యాగేనైకే అమృతత్వమానసుః” నాటిక “మానవ సేవే మాధవ సేవ”, “త్యాగస్ఫూర్తితో సేవలందించేవాడే వైద్యుడు” వంటి సూక్తులు ఈ ఆస్పత్రిలో ఆదర్శపూర్వకంగా ఆచరణాత్మకం అవుతున్న తీరుతెన్నులను విశదపరచింది.

ఖమ్మం జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

దాదాపు 3600 మంది భక్తులు ఖమ్మం జిల్లానుండి రెండు రోజుల పర్తియాత్రకై 2018 జనవరి 27వ తేదీన ప్రశాంతినిలయం విచ్చేసి, దివ్య దర్శనభాగ్యంతో ఉత్తేజితులైనారు. ఆశ్రమంలో నిత్యం జరిగే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొని స్వామి సన్నిధిలో సంగీత, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు.

27వ తేదీన సాయంకాలం స్వామి సన్నిధిలో వారు సమర్పించిన భక్తి సంగీత కార్యక్రమంలో “శ్రీ గణేశ

శివుని కుమార...”, “చిత్రావతీ తీర చిద్రూప బాబా”, “తారకమంత్రము కోరిన దొరికెను” మొదలైన గీతాలు చోటుచేసుకున్నాయి. అంతకుముందు శ్రీ పెద్ద వెంకమ రాజు కల్యాణమండపంనుండి గణేశ్ మందిరంవరకు శోభాయాత్ర నిర్వహించారు.

28వ తేదీన స్వామి సన్నిధిలో ఉదయంపూట భజన కార్యక్రమం ఖమ్మం జిల్లా భక్తులు నిర్వహించారు. ఆనాటి సాయంకాల సమావేశంలో జిల్లా అధ్యక్షులు ప్రసంగిస్తూ జిల్లాలో చేపట్టిన పలు ఆధ్యాత్మిక సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియజేశారు. 1962లో భగవాన్ పాదధూళి సోకి పునీతమైన ఖమ్మం జిల్లాలో 1970వ దశకంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఆవిర్భవించి అత్యంత వేగంగా విస్తరించిందన్నారు. ఆనాటి కమ్యూనిస్టు జిల్లాను సాయి పథంలో దినదినాభివృద్ధినిొందజేస్తూ భగవాన్ బాబావారు ‘కమ్యూనిజమ్’ స్థానంలో ‘సేవా-ఇజమ్’ను ప్రవేశపెట్టారన్నారు. భగవాన్ అందించిన స్ఫూర్తితో విద్య, వైద్యం, త్రాగునీటి రంగాలలో జిల్లాలో పలు సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నారు. నీటివద్దడి ఉన్న ప్రాంతాలకు ట్యాంకర్ల ద్వారా త్రాగునీరు అందిస్తున్నారు. మొబైల్ ఆసుపత్రిద్వారా ప్రతి వారం గ్రామాలలో వైద్యశిబిరాలు నిర్వహిస్తున్నారు. వృద్ధాశ్రమం, అనాథ శరణాలయాలను నడుపుతున్నారు. పల్లెపల్లెలోనూ జరుగుతున్న పల్లకి సేవలతో ఈనాడు ఖమ్మం జిల్లా సాయినామంతో మారుమ్రోగుతున్నది.

తదుపరి బాలవికాస్ బాలలు “సాయిమాట - సాయి బాట” నృత్యసంగీత రూపకాన్ని ప్రదర్శించారు. రెండు యథార్థ సంఘటనల ఆధారంగా రూపొందించిన ఈ నాటికలో భగవాన్ బాబావారు బాలవికాస్ పిల్లలకి ప్రేరణ కలుగజేసి ఒక నిరుపేద స్త్రీకి గృహనిర్మాణం చేసి ఆదుకొనడం, తరతరాలుగా త్రాగునీరు లేక అల్లాడి పోయిన ‘అల్లాడ’ గ్రామానికి శ్రీ సత్యసాయి యువత త్రాగునీటి సౌకర్యం కల్పించడం హృద్యంగా ప్రదర్శించారు. ఈనాడు జిల్లాలోని 20 గిరిజన గ్రామాలలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ పుష్కలంగా మంచి నీరందిస్తున్నదని, గిరిజనులు సాయిజనులై తరిస్తున్నారని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. ❖

భగవాన్: మీ సాధనగురించి ఏమైనా ప్రశ్నలు అడగండి. సాధన విషయాలగురించి మీరు అడుగుతుంటే నాకెంతో సంతోషంగా ఉంటుంది.

భక్తుడు: నా పరిస్థితి అల్లకల్లోలంగా ఉంది. నాకు మనశ్శాంతి అనుగ్రహించండి స్వామీ!

భగవాన్: మనశ్శాంతి అనేది నీకు మరొకరు ఇచ్చేది కాదు. అది నీకు ఇతరులనుండి లభించేది కాదు. అది నీ సహజ స్వభావమై యున్నది. నీవు అంతర్ముఖుడవైతే చాలు. దానంతట అదే నీకు లభిస్తుంది. స్వామి సైతం నీకు మనశ్శాంతిని ఇవ్వలేరు.

భక్తుడు: అలా కాదు స్వామీ, మీరు నాకు మనశ్శాంతిని తప్పక ప్రసాదించగలరు.

భగవాన్: అవును, ప్రసాదించగలను. నేను ఇదివరకే దానిని నీకు ప్రసాదించాను. నీవు పుట్టినప్పుడే దానిని నీకు ప్రసాదించాను. కానీ నీవు పెరిగి పెద్దవాడవు అవుతున్నకొద్దీ ఈర్ష్య, ద్వేషం, దురాశ, గర్వం, అహంకారంవంటివికూడా నీలో పెరుగుతూ వచ్చాయి. వయస్సుతోపాటు ఈ దుర్గుణాలను పెంచుకుంటూ వచ్చావు. అందువల్లనే నేను నీకు పుట్టుకతో ప్రసాదించిన మనశ్శాంతి తరిగిపోతూ వచ్చింది. ఇప్పుడు అది మిణుకుమిణుకుమంటూ ఉంది.

భక్తుడు: సాధనలో ఆధ్యాత్మిక అభ్యున్నతికి భగవదనుగ్రహము ఎంతవరకు పనిచేస్తుంది స్వామీ?

భగవాన్: నీ ఆత్మనుంచి లభించే అనుగ్రహమే అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది. అదే నీ సాధనకు చేదోడు వాదోడు. నేను నీపై అపార కృపను కురిపించవచ్చు. కానీ, నీ హృదయంలో మాలిన్యములు తొలగనప్పుడు, నీ మనస్సులో అహంకారము నిండి ఉన్నప్పుడు దానివల్ల నీకెట్టి ప్రయోజనమూ ఉండదు. మొదట ప్రేమతో నీ హృదయమును శుభ్రపరచుకో. సేవతో అహంకారమును దూరము చేసుకో.

భక్తుడు: మనస్సును స్వాధీనపరచుకొనుట ఎట్లు స్వామీ?

భగవాన్: అసలు మనస్సుంటే ఏమిటో చెప్పు. ఈ చేతిరుమాలు చూడు. నూలుపోగులతో కలనేతగా తయారైనది. ఇందలి ఒక్కొక్క నూలుపోగును లాగివేసిన చివరకు చేతిరుమాలు అనేది ఉండదు కదా! అదేవిధంగా, మనస్సు కూడా. నీలోని కోరికలను ఒక్కొక్కటిగా తీసివేస్తే, మనస్సునేదే ఉండదు. కోర్కెల సమష్టి స్వరూపమే మనస్సు. మనస్సును మరొకవిధంగా కూడా స్వాధీనపరచుకోవచ్చు. మనస్సు ఇంద్రియములద్వారా విషయసుఖములను అనుభవించుటకు ముందు బుద్ధినుండి ఆదేశాలను తీసుకోవడం అలవాటు చేస్తే మనస్సువల్ల నీకు ఎట్టి హానీ ఉండదు సరికదా అది నీకు ఆప్తమిత్రునివలె సహకరిస్తుంది. సంకల్పముల సమూహమే మనస్సు కాబట్టి బుద్ధి సాంగత్యంవల్ల తత్త్వవిచారణ అలవడినప్పుడు దుష్టభావనలు తొలగి మనస్సు నిర్మలమగును. అప్పుడే మనస్సుకు శాంతి.

మనస్సు అడవి జంతువువంటిది. అడవి జంతువులను యుక్తులచేత పట్టవలెను. తొందరపడకూడదు. బోను పెట్టవలెను. ఆ బోనులో ఎఱి పెట్టవలెను. ఎఱిను చూసి మృగము బోనులో పడును. ఆ పడిన మృగమునకు కొన్ని రోజులు ఆహారము పెట్టకూడదు. అంతట క్రమముగా ఆ మృగమును మచ్చిక చేసికొనవలెను. ఆహారము నీళ్ళు ఇచ్చుచు బోనులోనే కొంతకాలము మచ్చిక చేసికొని పిమ్మట మెల్లమెల్లగా బైటికి గొలుసుతో కట్టి విడిపించుచు, పూర్తి నిర్బంధమునుండి కొంతవరకు తప్పించి మచ్చిక చేసికొనుచురాగా రాగా కడపటికి ఆ వన్యమృగము సాధుజంతువుగా మారి యజమాని చెప్పినట్లు నడుచుకొనును.

ముఖ్యముగా ఏనుగుల విషయమునను, ఆ పిమ్మట పులి మొదలగు క్రూరమృగముల విషయమునను పై మచ్చిక చేయు విధానము చెల్లును. ఇట్లే, మనస్సుకూడ. అడవి జంతువు ఎట్లు ప్రారంభములో దగ్గర చేరనివ్వక తొందర యిచ్చునో అట్లే మనస్సుకూడను బలవంతముగా నిలువజూచిన తిరుగుబడి కష్టపెట్టును. కాబట్టి, అలంకరింపబడిన విగ్రహములనో, పటములనో, గురువులనో (మృగములకు ఎఱవలె) మనస్సునకు ఆలంబనముగ ఉంచుకొనిన, మృగము బోనులో పడినట్లు మనస్సు ఆ ఆలంబన పదార్థములను పట్టుకొని ఉండును. వన్యమృగములకు కొన్ని దినములు ఆహారము లేకజేసి, ఆవల ఆహారమిచ్చినట్లు మనస్సును అట్లే ఆ ఆలంబన వస్తువునందే ఉంచుచు (ఇదియే ధ్యానము లేక యేకాంత భక్తి) ఆ పిమ్మట క్రమక్రమముగా వితరమును జూపి, అదియే ఇదియు అను అభేద భావమును మనస్సునకు కలుగునట్లు చేయవలెను. మృగమును పూర్తిగా మచ్చిక చేసికొనిన పిమ్మట తన ఇష్టప్రకారం ఆడించుకొనునట్లు, మనస్సును ఏకాగ్ర ఏకాంత భావమును, పిమ్మట అభేద దృష్టితో కలిగిన శాంత భావమును, సహజ భావమును పొందించి, తన యిష్టానుసారము ఆనందానుభూతిని మనస్సుచే అనుభవింపజేయుచు, ఆ పిమ్మట లోక సంగ్రహ కర్మను, జంతువులచే సర్కసున ప్రదర్శనమిచ్చినట్లు, చేయించవలెను.

భక్తుడు: మా అందరికీ నిర్మలమైన బుద్ధులను అనుగ్రహించరాదా స్వామీ?

భగవాన్: మీకు కావలసినంత వివేకం ఉన్నది. సత్ చిత్ ఆనందస్వరూపులే మీరు. చిత్ అంటే బుద్ధి. కానీ దానిని మీరు దుర్వినియోగపరచుకుంటున్నారు. దానికి మీరు అవరోధాలు కలిగిస్తున్నారు. మనస్సుపై పూర్తి అధికారం చెలాయించే హక్కు బుద్ధికి ఇవ్వండి. మనస్సు మీకు ఒక పని చేయమని ఒక మార్గమును చూపవచ్చు. వెంటనే మీ బుద్ధితో ఆలోచించండి. మనస్సు నడక సరియైనదా కాదా అని ప్రశ్నించండి. నిత్యానిత్య వివేచన శక్తి బుద్ధికి ఉన్నది. మిమ్ములను సరియైన మార్గములో నడుపుట దాని విధ్యుక్త ధర్మము. ఏది శాశ్వతము? ఏది అశాశ్వతము? ఏది మంచి? ఏది చెడు? అనే వివేకం మీకు కలుగుతుంది. మనస్సు చెప్పినట్లు విని చెడిపోకండి. బుద్ధితో సంప్రదించకుండా మనస్సు చెప్పిన మాటలు వింటే మీరు అధోగతి పాలవుతారు.

(మూలం: 'సనాతన సారథి', 'సత్యం శివం సుందరం')

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28004600 Extn 4641, 4642, 4605 - **Fax:** 080-28411502 -

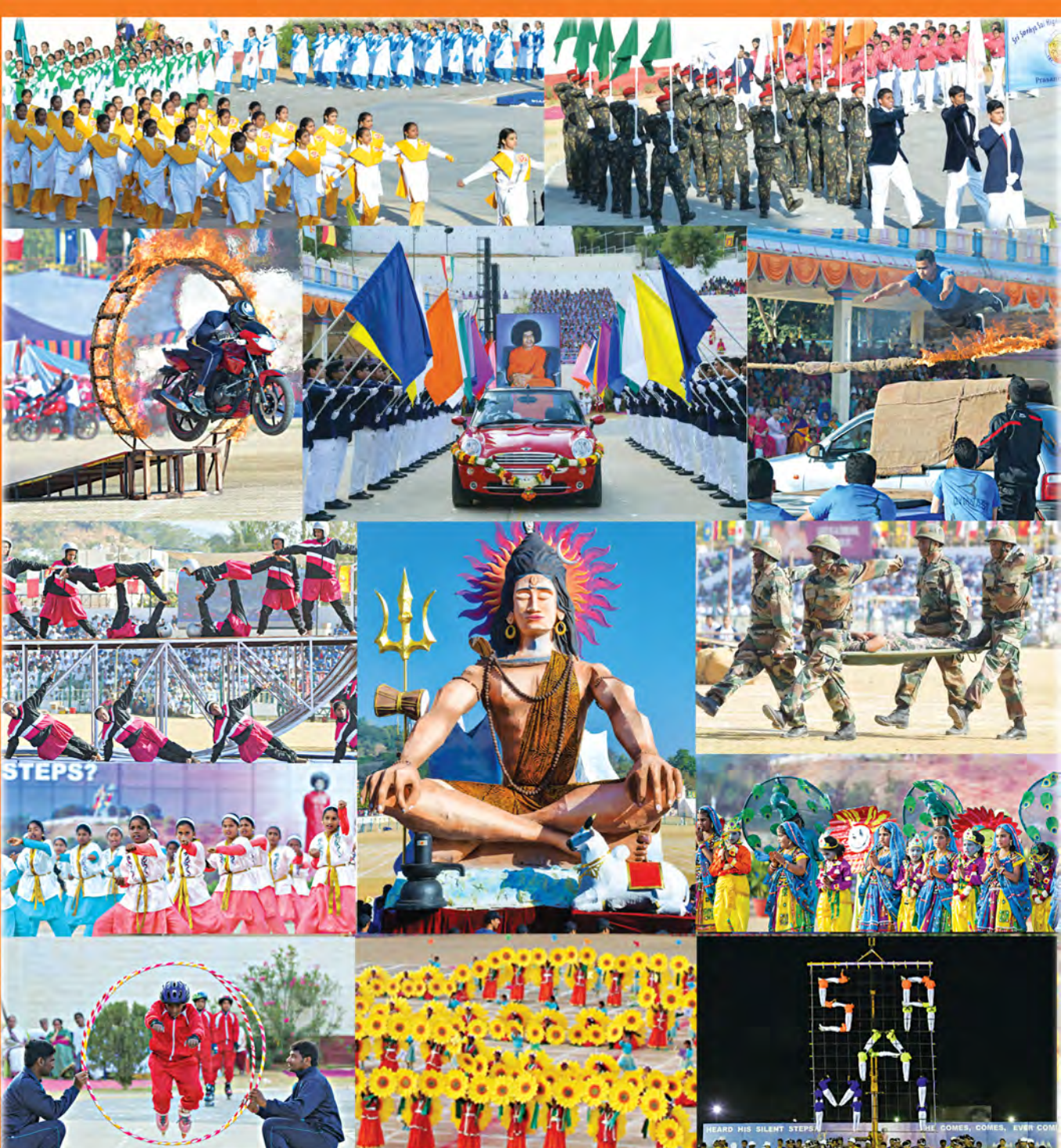
Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anaesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**). Applications are invited from candidates who fulfill the eligibility criteria as given below.

1. **Age:** Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.
2. **Qualification:**
10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards/ Councils/ Intermediate Education established by State Governments/ Central Government and recognized as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences/ Association of Indian Universities (AIU).
3. **Subjects in 10+2/ Puc:**
Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology, the candidates should also have passed with Mathematics, Biology, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.**

Candidates desirous can apply by logging in to our website www.wfd.sssihms.org.in. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The applications will be entertained from 1st March 2018 to 30th April 2018. The calendar of events for the entrance exams will be put up on our website.

DIRECTOR

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవ దృశ్యమాలిక

Date of Publication 23rd February 2018

బాలవికాస్ సమ్మేళనం

కాశ్మీరీ విద్యార్థినుల సంగీత విభావరి

వైట్ థీట్లు సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి 17వ వార్షికోత్సవం

లోకేశుని దర్శించుటకు లోదృష్టి అవసరం

భగవత్త్వమును గుర్తించేకొరకు బాహ్యచారముల కంటే లోదృష్టిని అభివృద్ధిపరచుకొనటం మంచిది. లోకదృష్టితో లోకేశ్వరుడు చిక్కడు. చెట్టు ఎంతగా పైకి పెరుగునో దాని వేర్లు అంతగా లోతుకు దిగును. అట్లే, బాహ్యచారములు, పూజలు, వ్రతములు పెరిగేకొద్దీ లోదృష్టి కూడా పెరిగి, ఏకత్వమును తెలిసికొని, దానినే సాధించ వలెను. ఆ ఏకత్వానుభవమునుండి సర్వజన సమాన ప్రేమ స్థిరపడును. ఈ దేహము భారతదేశంలో జన్మించినది కాబట్టి, నేను “మన భారతీయులు, మన భారతీయ సంస్కృతి” అంటున్నానేకానీ, అన్ని దేశములూ నావే. నేను అమెరికా పోతే అక్కడకూడా “మన అమెరికా” అనే వాడుతాను. ఇది నా యథార్థము. మీ యథార్థముకూడ ఇదియే! ఎల్లయ్యా, పుల్లయ్యా, మల్లయ్యా అందరూ ‘నేను’ అనే పలుకుదురు కదా! కాబట్టి అందరూ నావారే. మానవులు మాత్రమే కాదు, పశు పక్షి వృక్షాదులు కూడా! ఈ తత్త్వమును హృదయములో గట్టిగా నిలబెట్టుకొని, అచరణలో పెట్టే ప్రయత్నమునకు పూనుకోవలెను.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మూ వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Ananthapuram district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : V. Srinivasulu